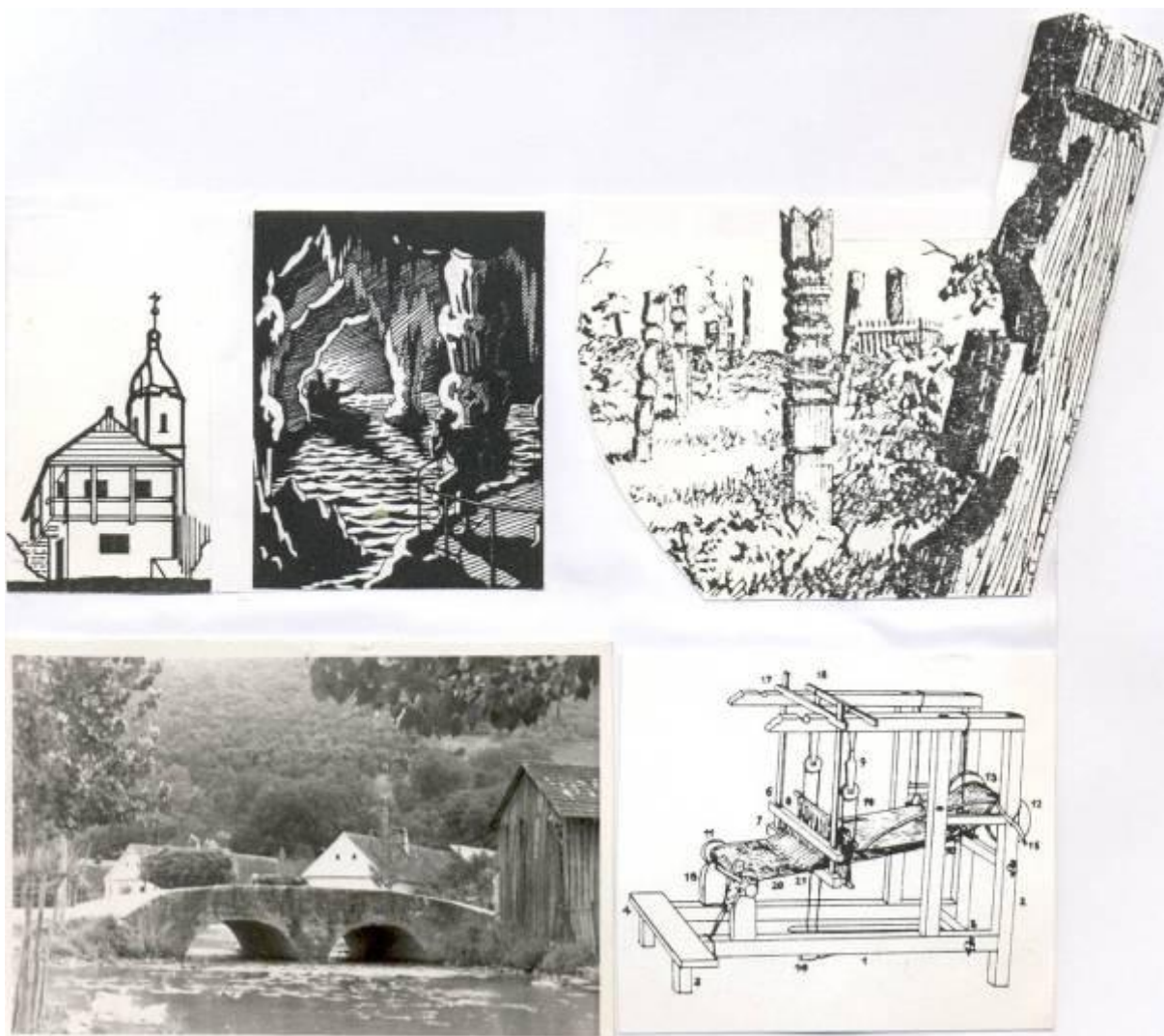

JÓSVAFŐI
HELYTÖRTÉNETI FÜZETEK

34. füzet, 2011

**JÓSVAFŐI
HELYTÖRTÉNETI FÜZETEK**

18. évfolyam 34. füzet
2011.

Felelős szerkesztő:
Szablyár Péter

Felelős kiadó:
Szablyár Péter
ügyvezető

Lektor: Szarka János

HU ISSN 1785-9956

Kiadja a **SZINLŐ Barlangi-vendégforgalmi Kft.**,
(Jósvafő, 3758 Dózsa György utca 3.)
a jósvafői tájház alapítója.
E szám megjelenését **Házi Zoltán** és Családja önzetlen
támogatása tette lehetővé.

 postmaster@tajhaz-josvafo.t-online.hu
<http://www.museum.hu/josvafo/tajhaz>

Nyomdai munkák: **K-B Aktív Kft.** Gyorsnyomda és másolószolgálat,
Miskolc. Felelős vezető: Kása Béla

Jósvafő jövője – Jósvafő múltja

Tisztelt Olvasóim, Kedves Barátaim!

Nagy izgalommal készültem az 1849-es emlékmű februári felavatására. A „nagy kő” ponyvába burkolva ott őrködött november óta az útelágazásnál, a Koleszár Ferenc (Bódvaszilas) által faragott emléktáblával és a Szabó Öntöde Kft. által öntött Kossuth-címerrel. Kiváló partnerre találtunk dr. Ravasz István alezredesben a Hadtörténeti Múzeum és Levéltárban, aki elvállalta az ünnepi beszédet, Rátfai Emese kitűnő szavalataival kiegészítve.

Szerettem volna, ha hó és csikorgó hideg idézi fel az emlékezetes napok időjárását, ez is sikerült. Tóth György (Égerszög) tárogató játéka, a Kvintett Kossuth nótái, a polgármesteri köszöntő, és Mező Arnold áldása tette emlékezetessé a közel 100 résztvevő számára ezt a februári napot.

A március 15-i ünnepség keretében nyílt meg a tájházban a Tájházszövetség által szervezett „A XIX. Felemelő század – A paraszti polgárosodás tárgyi emlékei” c. vándorkiállítás. Ennek megnyitó beszédét Dr. Veres László nyugalmazott megyei múzeumigazgató tartotta. A kiállítás április 30-ig volt itt látható, azt követően a sóstói Múzeumfalu fogadta.

A téli fagyok elmúltával a hangulat „fagyos” maradt a faluban... A vendégforgalom nem akar beindulni, a Nemzeti Park fölött tornyosuló felhők is beárnyékolják ezt a kis települést. Az év elején a Falunapok elmaradásáról lehetett hallani, de szerencsére ez nem következik be. Mi is készülünk, hiszen ez évben lesz 10 éves a Jósza Kvintett. Szeretnénk erre is emlékezni a „Tájházi találkán” a Falunapok péntek estéjén! Mindenkit szeretettel várunk!

Jósvafő, 2011 júliusában

Szablyár Péter

Ennek a füzetnek a másolása nem tilos, inkább megtisztelő!

**Dr. Ravasz István alezredes (Hadtörténeti Intézet és Múzeum)
avató beszéde**

Tisztelt avató közönség!

Bizony, megszenvedtük Schlick generális seregében e csodálatosan szép térség lakosságának magyar érzelmeit. Látják, engem, a császári sereg utóvédet vezető alezredesét, el is fogtak, s most egy magyar honleány kísért ide: hogy vagy beszélek Önöknek vagy fejemet véte-
tik. Minekutána a seregbe hadtörténész-muzeológusként soroltattam be, most hát meg kell, hogy hallgassák szavaim.

A történészek általában az általánostól haladnak az egyedi felé, a mu-
zeológusok pedig éppen fordítva. A „felülnézet” és az „alulnézet” kö-
zött nincs értékrendi különbség, az egyik nem létezhet a másik nélkül
és fordítva. Mivel hadifogoly vagyok, előveszem második éneket, ha-
ladjunk most a kisebbtől a nagyobb felé.

1849 januárjában seregünk, Herr General Schlick vezetésével, Görgey
Arthur seregét megelőzve, Eperjes érintésével dél fele tartott. Görgey
azonban követett bennünket, Tokaj alatt pedig Klapka György hadtes-
te gyülekezett. Február elején a Kassa körül összpontosuló, 13.200 ka-
tonát és 45 löveget számláló Schlick-hadtestet a körülfárás fenyegette.
Az északról közeledő császári Götz- és Jablonowsky-hadtest és közöt-
tünk ott állt Görgey hadserege, többi seregeink messze, Erdélyben és
Buda alatt állomásoztak.

Február 8-án este Kassán haditanácsot tartottunk, ahol eldöntetett,
hogy nem zárjuk magunkat körbe a városban, s Galíciába sem vonu-
lunk vissza, hanem Windischgrätz tábornagy budai főserege felé
vesszük az irányt. Még éjfélkor meg is indultunk, a miskolci úton lefe-
lé délnek. Úgy terveztük, hogy Szinánál harcba bocsátkozunk Klapká-
val, s mórésre tanítjuk a rebelliseket, majd Miskolcon keresztül masí-
rozunk Budának.

Igen ám, de a furfangos magyarok ott nem vállalták fel a nyílt ütköze-

tet, no meg – Jablonowsky és Götz nyomására – Görgey Miskolc és Tokaj felé fordult, így utolsó lehetőségként az Aggteleken át a Sajó völgyébe, onnan pedig Tornalján át Rimaszombatra vezető út maradt számunkra. 10-én elértük Tornát, Színt és Szilast, miközben kisebb magyar csapatok folyamatosan követtek és támadgattak bennünket, miként annak idején Rákóczi kurucái a mi derék labancainkat. A portyázók rajta ütöttek majd minden oszlopunkon.

Elővédünk 11-én hajnalban indult el Tornaljára, ám estig csak egy-harmaduknak sikerült az Aggteleki-hegyen átjutnia. A hágót Jósvafő és Aggtelek között kötömeggel elzárva találtuk, amit a lakosság hordott oda. Ezt sikerült elbontanunk ugyan, de megpróbáltatásainknak még nem volt végük. A keskeny, rossz állapotú hegyi úton gyakran volt ékekre, emelőkre szükségünk, ráadásul az utat jégpáncél borította, így majdnem hogy lépésenként estek el a lovak. Sok kocsinak meg kellett várnia, míg a Hold feljön, hogy lassan továbbhaladhasson. Csak három századnak sikerült este tízre, Aggtelekre érnie, a többi Jósvafőn maradt.

Február 12-én főszeregünk is megszállta Tornalját, így már csak utóvédünk maradt a hegy másik oldalán, Jósvafőn, Petriben és Színben. Dehn generális vezette hátvédandárunkon február 13-án, Színben rajtaütöttek. A magyarok, a terepet jól ismerő lakosság segedelmével, reggel fél ötre a szélső házaknál voltak. Fehérkabátosainkra több száz honvéd csapott rá Piller ezredes hadosztályából. A váratlan támadással ijedelmet és kavargást idéztek elő sorainkban, bizony megfutottunk és a hegyek felé menekültünk. 240 hadifoglyot veszítettünk. Ekkor eszem magam is fogságba.

Görgey a sikeres rajtaütés és Aggtelek felé való kiszorításunk után ab-bahagyta üldözésünket, ezzel számunkra megszűnt a bekerítés fenyegetése. Herr General Schlick – engedelmet – úgy húzott főszeregünk irányába, mint a félmagasan szárnyaló vadlibák, amelyekre előszere-ttel lödözgetett.

A Jósvafő és Aggtelek közötti hágón való átkelésünk akadályoztatásá-ra emlékeztető, az Úr 2011. esztendeje február havának 12. napján felavatásra kerülő emlékmű tövében, elérvén a „felülnézet” és az

„alulnézet” mezsgyéjét, a helybéli lakosság iránt érzett megbecsüléstől vezéreltetve a császári tisztt, miként sok hős elődje, átáll a honvédek oldalára; akiknek érdemeit elismerendő, kéri az egybegyűlt közönséget, fogadja jó szívvel egy ’48-as székely határőr, Szilágyi Béla 1886-ban papírra vetett Késő Imáját.

(Szavalat, közben öv- és sapkarózsza csere)

Tisztelt Megemlékező Gyülekezet!

„Erős meggyőződésemm szerint semmi sem használhat többet nekünk, mint a múltunk emlékeivel való foglalkozás; Ha szeretjük a nemzetet, melynek tagjai vagyunk; ha érdekeit előbbre akarjuk vinni; ha jelenét szebbé akarjuk tenni és jövőjét biztosabbá: akkor foglalkozzunk múltjával is.”

Andrássy Gyula gróf szavai nyomán emlékezve a négyszáz esztendőre, amelyet Magyarország a Habsburg-ház uralkodása alatt Ausztriával együtt töltött el, látnunk kell, hogy az igazában állandó, elkeseredett küzdelemből állott. E harcban hazánk védelmezte függetlenségét, állami önállóságát, nemzeti méltóságát és kultúráját, Ausztria pedig Magyarország elszakadási, önállósulási törekvéseit igyekezett elnyomni vagy megelőzni.

A magyar nemzet Március Idusától számított forradalma egyszerre volt soron következő tagja, és mindegyik másiktól eltérő alkotója 1848-ban az akkor már vénnek nevezett Európán végigsöprő Népek Tavaszának. Betagolódott a többi mozgalmak közé, mint a polgári rend revolúciós megteremtésének kísérlete; s rokonítható egynémely mozgalommal abban, hogy összefonódott a nemzeti függetlenség visszaszerzésének több évszázados céljával; ám egyedi volt abban, hogy az általa teremtett demokráciát fejlődése folyamán fokozatosan szélesítette. A magát legliberálisabbnak mondó nemzettel ellentétben, noha vigyázó szemét Párizsra vetette, nem állított guillotine-okat.

Halála sem hasonlított más szabadságharcokéra. Amíg a birodalmon belül birkózott a centralizációra törekvő uralkodóházzal, bírta sok európai, sőt néhány Európán kívüli nemzet rokonszenvét. Mihelyt azon-

ban kimondta, hogy többé nem ismeri el királyának a Habsburg-házat, a szimpátia eltűnt. A rendpárti Európa egésze, de a forradalmi vagy reformer Európa nem egy alkotója is, ettől kezdve nem látott mást a magyar nemzetben, mint törvényes államfője ellen fegyvert fogott rebelliseket.

Ez volt az a pont, amikor a nemzet két óriása, Kossuth Lajos kormányzó elnök és gróf Széchenyi István, a legnagyobb magyar életpályája véglegesen és végzetesen elvált egymástól. Pedig Debrecenben még csak nem is respublicát proklamáltak, Magyarország a trónfosztás ellenére is király nélküli királyság maradt, a monarchista államforma minden tartalékát még közel ki nem merített XIX. századi Európában.

De létének mindennapjai sem hasonlítottak más nemzet szabadságharcaira, amelynek gyökere a magyar nemzeti lelkiületben keresendő. A meghasonlás és a keserűség a forradalom, majd a szabadságharc velejárója, életérzése volt a forradalmi lelkesedés és a harcos mindennapok mellett. S ez az életérzés kérdést vetett fel öbennük, s kérdést vetett fel bennünk, ükunokákban is:

Miért van az, hogy a magyar a fájdalom népe? Miért van, hogy a tragikum vele jár, s miért, hogy a két magyar versben, amelyben a nemzet saját léte titkát kiáltotta el, keserű és forró lírában, két jajszó olvasható: „*Megbűnhődte már e nép a múltat s jövődőt!*”; „*Népek házája nagyvilág, hozzád bátran kiált: egy ezredévi szenvedés kér éltet vagy halált!*”

A harc lelkesítő pillanataiban a kor egyszerű magyar embere még Simon Lajos szavaival adhatta meg – önmagának – a választ:

*„Áldassék emberi vér,
amely érettünk megadatott,
áldassék minden ember,
akár eleven, akár halott,
aki szuronyra tűzve,
egünkre hozta a fényes napot!”*

És aztán jött az emigráció, Törökországtól Itálián és Frankhonon át az Újvilágig, ahol a lelkesedés helyét a melankólia foglalta el. A száműzetés keserű kenyerét majszoló honfitársaink, Gyóni Gézát, a katonaköltőt megelőzve, akár maguk is leírhatták volna:

*„Vigye a levelem
Búgó galamb szárnya
Az én édesemnek
Szép Magyarországba.
Mondja el fennszóval:
Semmi bajom nincsen.
Mondja el halkabban:
Megszakad a szívem.”*

S ez a nemzeti alaphangulat kiemeli a magyart a többi nemzetek közül. E sorsbeszédekkel közelebb jutottunk a halálhoz, mint bármely más nemzet. És ez nem hangulat, nem romantika, hanem történelmi valóság, ami törvénybe foglalható. Törvénye pedig így hangzik: mióta élete tart, ez a nemzet mindig léteben volt fenyegetett és mindennapi kérdése a lét és nemlét kérdése volt.

Az ázsiai pusztákon hatalmasabb népek útjába került. Szednie kellett sátorfáját. Végzetes és csodálatos módon választotta ki e helyet, ahol megtelepedett, noha sehol sem lehetett volna annyi veszedelemnek kitéve, mint a Kárpátok szent bérceinek koszorújával övezett medencében.

A vezérek korában a portyázás halálos kockázat volt, amely rövid idő alatt felemészthette volna a nemzetet. Mikor Szent István a Nyugathoz csatlakozott, megindult a küzdelem a keleti magyar természet és a német–római műveltségi kör között. Hogy ez milyen erőfeszítést kívánt a nemzettől, arról Szent Istvántól Nagy Lajoson át Hunyadi Mátyásig minden magyar király, Koppánytól Szilágyi Mihályon át Apafi Mihályig minden magyar felkelő emléke sokat regél. A keleti magyar, a népvándorlás egy kései csapataként a nyugati végeken megtelepedve, védelmezője lett a Nyugatnak azokkal a keletről átcsapó hullámokkal szemben, amelyeknek ívét a tatár Batu kántól Kara Musztafán, a Bécs utolsóként ostromló török nagyvezíren át Burlakov gene-

rálisig, a hazánkban „ideiglenesen” állomásozó szovjet haderő utolsó parancsnokáig rajzolhatjuk meg.

E sorsfeszültség már a török hódoltság alatt megosztotta a nemzetet. Volt, aki a Nyugathoz csatlakozott, mert a keresztény kultúrát akarta megvédeni, akár magyarsága árán is; s volt, aki a Kelet mellé sorakozott, mert magyarságát akarta megőrizni, akár a keresztény kultúrkör-től való távolodás árán is. S mihelyt ez a feszültség megoldódni látszott, megjelent egy új: a Habsburg uralom létérdeke szembefordult a magyar nemzet életérdekével. Ez a küzdelem pedig egészen a XX. századi világháborúig tartott.

Ebbe a folyamatba illeszthetők a magyar szabadság zászlaját magasra emelő időszakok, így Báthori István, Bocskai István, Bethlen Gábor, Rákóczi György, Thököly Imre, Rákóczi Ferenc heroikus vállalkozásai, az 1848–49-iki forradalom és szabadságharc; sőt, ide sorolható a '48-as forradalmárok és '49-es honvédek dédunokáinak más történelmi környezetben, más folyamatok nyomán, más ellenség ellen kirobbant 1956-os forradalma és szabadságharca is.

Nekünk pedig, a sokadik generáció tagjainak az emlékezés hivatása maradt. Szolgálatunk, hogy fényesen tartsuk a forradalmak és szabadságharcok emlékezetét; mert a lánglelkű költő, Petőfi Sándor szavai mindannyinkat figyelmeztetnek:

*„Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak
S áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.”*

Kedves Bajtársaim – engedelmet: Barátaim!

Végezetül, hiszen volt olyan honvéd hős, aki itt végezte be önzetlen életét, s tért meg a Hadak Útjára, Csaba királyfi jobbára; miközben kedvese talán éppen itt, Jósvafőn várta őt haza, fogadják áhítattal Az Élet Sorsát.

Mozaikok az emlékműavatásról

„Aggteleki expedíció”

Részletek egy 1848-49-es gömöri huszár naplójából

- Dr. Veres László -

A Miskolci Herman Ottó Múzeum történeti adattárában található egy 612 oldalas kézírásos napló, amely **Czékus Ferenc** gömörpanyiti nemzetőr, majd huszár 1848-49-es emlékeit, tetteit örökíti meg.

A napló írója 1828-ban született, a Tornaaljától északnyugatra levő kis településen, Gömörpanyiton. A kispalotya származású, alig húsz éves fiatal ember a tornaljai nemzetőrökkel vonult csatába 1848 őszén. Részt vett a dicsőséges pákozdi csatában, majd pedig a magyarok vereségével végződő schwechati ütközetben is. 1849 márciusában állt be a honvédseregbe, vagyis reguláris katona lett. Huszárként szolgált. Rögtön Erdélybe vezényelték, ahol szinte valamennyi jelentős ütközetben harcolt. A fiatal katona nyilvánvalóan az átlagosnál magasabb katonai képességekkel rendelkezett, mert 1849 júniusában Bem testőrségének tagja lett és a legendás hadvezér mellett harcolhatott Piskinél, majd augusztus 9-én Temesvárnál, ahol az erdélyi hadsereg szinte megsemmisült. Czékus Ferenc orosz hadifogságba esett. Néhány hétig a gyulafehérvári várbörtönben raboskodott, majd a cáriak több más katonával együtt szabadon engedték.

Több héten keresztül, főként éjszakánként gyalogolva, a vérszagra éhes oláhok bosszúja elől menekülve végül 1849 szeptember 9-én este látta meg szülőfaluja harangtornyát. Az ifjú katona folyamatosan naplót vezetett és a hétköznapi ember szemszögéből örökítette meg az eseményeket. Írásban fennmaradt munkájával bizonyította azt, hogy a történelem bármennyire patetikus, tragikus, felemelő, vagy szörnyű, de mindenképpen nagyszabású eseményeinek árnyékában nem szűnik meg, nem áll meg a mindennapok élete. A hétköznapi ember ugyanúgy verejtékezve teszi tennivalóját, mint annak előtte csak más formában, legfeljebb a glória melléksugarai érintik meg egy-egy pillanatra.

Czékus Ferenc naplójában 1848-1849 Gömöri eseményei is megjelennek emberi formában, a hétköznapi gondjait, ellentmondásait tükrözve. Ezekből kívánunk a következőkben egyet részletesebben bemutatni, amely „Aggteleki expedíció” címmel szerepel a naplóban.

A dunántúli csatákban harcoló naplóíró katona 1849. november 29-én érkezett haza a schwechati csatavesztést követően. Hősünk nem szívesen tette ezt, mert nagyon lelkesedett hazája felemelő ügyéért és annak vezetőiért, Kossuthért, Görgeyért. A zászlóaljában szolgáló nagybátyja és a rimaszécsi lelkész győzte meg arról, mint írja: ”haza kell térnem, mind á mellett családomat biztosítani á hámár bé következhető veszélytől fiúi kötelességem.” Czékus Ferenc nem sokáig élvezhette a családi tűzhely melegét. 1848. december 11-én, mint minden

gömöri településen, ugyanúgy Gömörpanyiton is dobpergés verte fel a csendet és adták hírül, hogy veszélyben a haza. Hírül adták, hogy december 6-án Schlick altábornagy vezetésével osztrák csapatok törtek Galíciából a Duklai hágón át a Felvidékre. A császáriak december 10-én Kassa mellett Budamérnél vereséget mértek az eléjük vezényelt magyar csapatokra. Felszólítottak minden gömöri nemzetőrt, hogy másnap reggel jelenjenek meg Tornalján, honnan Aggtelekre vonulnak. Ott a „Kőhegy”-en akadályozzák meg Schlick hadseregének továbbvonulását. Ekkor még nem lehetett tudni, hogy az ellenség milyen irányban kíván tovább támadni.

Czékus Ferenc leírja naplójában, hogy „Gyalog, dobszóval haladtunk a faluba ott egy udvarban telepedtünk le, mert minden ház, ól, csűrök tömve voltak néppel, a következő reggel kirukkoltunk, kapitányt választottunk.” Azonban a kapitányválasztás a putnokit kivéve, ahol Serényi gróf lett a kapitány, más járások századainál nem járt sikerrel. A közfelkiáltással megválasztottak betegsége, vagy más okokra hivatkozva a tisztséget elhárították maguktól. Czékus Ferenc tornaljai századának kapitányává egy Szörcei Gusztáv nevezetű birtokost, főhadnaggyává Kosut Antal szolgabíróvá választották meg. A hadnagy egy kiszolgált katona lett, Cémark János tornaljai vendéglős, aki a nemzetőröket oktatta a haditudományokra. A vezetők elvállalták ugyan a megbízatást, de miután lelkesítő, hazafias beszédet tartottak a kapitány közölte, hogy „mindazonáltal nem mehet hadba, mivel felesége van, s a nép tompa zúgással válaszolt, hogy nekünk is van.” A főhadnagy is azt mondta, hogy ő sem mehet, „mivel kis gazdaságát nem hagyhatja, mire a nép rá mondta, hogy mi sem hagyhatjuk.” Egyedül Cémark János nem emelt kifogást. (A szabadságharc bukása után kivégezték.)

A sikertelen választások után igen rossz hangulat uralkodott a táborban. A nemzetőrök nagy része úgy gondolta, hogyha a náluk okosabbak nem vállalják a kapitányságot, akkor nagyon bizonytalan lehet a harc kimenetele. A sikertelen választások vége az lett, hogy „féktelen dorbézolások mentek véghez egyik századnál úgy, mint a másikonál, egyik hordó bor a másikat követte szakadatlanul.” A kapitányválasztás második napján a jelen levő kormánybiztos, Bónis Lajos (aki segítette Szemerének Orsovánál elrejtetni a magyar koronát és a koronázási jelvényeket) felsorakoztatta a századokat, ő maga pedig lóháton a közepre állván gyönyörű hazafias lelkes beszédet mondott, a többek közt azt is említette, hogy a gyávák kik nyomorúlt élteket a hazáért, ivadékaik jövő boldogságáért feláldozni nem merik, azok a hazától az élelmet és létüket nem érdemlik.” Ezt követően a kormánybiztos szinte könyörgött a jelenlevőknek, hogy válasszanak kapitányt legalább egy hónapra. Majd két hétre, s végül egy ütközetre. De ezt mély hallgatás követte. Mire a kormánybiztos feltette a kérdést, hogy ki vállalja egyáltalán a harcot. Mire Czékus Ferenc és még négy nemzetőr kiállt a sorból. A kormánybiztos félórai várakozás után érces hangon kiáltotta: „Ötezer ember közül csak öt és magam és segédemmel összesen heten volnánk”. Mire a tömeg

hangosan kiáltotta: "Haza! Haza! Haza akarunk menni! A kormánybiztos nagy haragjában csúnya szavakkal lehordta a gyáva embereket. Takarodjanak is haza Kendtek!" kifejezéssel fejezte be beszédét. Erre a nemzetőrök szétszlottak. Szerencsére Schlick csapatai elkerülték a gömöri vidéket, a Hernád völgyében folytatták előrenyomulásukat, így a gömöri nemzetőrök viselkedése nem járt tragikus következményekkel.

Összességében megállapítható, hogy a gömöri, többségében kismemesekből álló nemzetőrség 1848 szeptemberében tapasztalt lelkesedése, hazafias áldozatvállalási készsége lelkedte. Czékus rezignáltan írja az aggteleki események kapcsán, hogy „Ott láttam a híres, nyegle embereket, kocsmai verekedőket á meghunyászkodással állni, á leköpést tűrni, hogy csepp lelki erő bennük nem volt.” A gömöri nemzetőrség Aggteleken tapasztalt viselkedése is bizonyítja, hogy az önkéntesek nem képviseltek számottevő katonai erőt, s ezért kellett minél nagyobb erőket fordítani a reguláris hadsereg szervezésére.

**Március 15-i ünnepség és kiállítás megnyitó a Tájházban;
Garan Béla polgármester ünnepi beszéde**

Kedves Gyerekek, Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Ünneplők!

Nagyon sok szeretettel köszöntöm Önöket itt a jósvafői tájházban, nemzeti ünnepünkön, az 1848-49-es szabadságharc és forradalom tiszteletére rendezett megemlékezésünkön.

Ehhez kapcsolódóan engedjenek meg egy kis kitérőt, ami mégis szervesen kapcsolódik az akkori történésekhez. Ez év február 12.-én avattunk emlékművet a Komlós kanyarban a helyi, ez időszakhoz kapcsolódó események tiszteletére, amikor is a Jósvafőiek a szomszédos település, Aggtelek lakóival összefogva a kőhorog eltorlaszolásával akadályozták a császári seregek visszavonulását. Ezúton is tisztelettel adózom korabeli őseink előtt, mert irányt mutatnak. Megmutatták, hogy a történelem folyamatában, saját sorsunk irányításában egyet tehetünk – amikor, és ahol élünk – tesszük a tőlünk joggal elvárhatót, kiállunk a szülőföldünk, a hazánk érdekeiért.

Az emlékműavatást követően Katona Tamás történész tartott a "Tengerszem szalon" rendezvénysorozat keretén belül érdekes előadást a reformkor, 1848-49 történéseiről. Számomra egy teljesen új szemléltetési módban ismerkedhettem az akkori történelmi eseményekről. Sajnálom, hogy nem tudom Önöknek ezt most itt továbbadni.

Visszatérve 1848. március 15.-re, mindannyiunk számára ismerős a 12 pont, a Mit kíván a magyar nemzet? Talán nem ünneprontás, de mindig eszembe jut, amikor készülve a beszédemre anyagot gyűjtök, és beszédek, kordokumentumok között keresgetek, hogy vajon mi valósult meg az akkori követelésekből napjainkra. Természetesen nem tisztem és jogalapom sincs talán, hogy én ítéljem meg és tegyek összehasonlításokat történelmi események és mindennapjaink történései között, ennek ellenére a tizenkét pontot olvasva, felidézve óhatatlanul előtökölnek kérdések.

Mert nézzük csak:

Egy: Kívánjuk a sajtó szabadságát, censura eltörlését.

A sajtóban, napjainkban is a fontosabb, életünket befolyásoló témákban pártszempontok alapján tálalt híreket olvashatunk, az elektronikus leveleinket elolvashatják, telefonjainkat lehallgathatják.

Kettő: Felelős minisztériumot Buda-Pesten.

Ha csak az úgynevezett rendszerváltás óta eltelt időt nézzük, kormányok jöttek-mentek, de az átlagember érdekeit képviselték vajon? Az országot, a nemzeti vagyont kiárusították, a kétes ügyek az állampolgárok elől titkosítva. Felelősöket látunk az óta is?

Három: Évenkénti országgyűlést Pesten.

Az ülések gyakoriságával gondolom nincs baj, a parlamenti képviselők költség-térítése, tiszteletdíja megszavazásában pedig mindig megvan az egyetértés párt-hovatartozástól függetlenül. Viszont a húsz év is kevés volt, hogy az ország jövője szempontjából kulcsfontosságú kérdésekben konszenzuson alapuló alaptörvények szülessenek.

Négy: Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.

Talán csak látszat, mikor azt tapasztaljuk nap, mint nap, hogy a törvény mintha csak a tisztességgel dolgozó és adózó állampolgárokra vonatkozna. Mert a féhérgalléros gazdasági, valamint az un. megélhetési bűnözők mintha ezen kívül állnának.

Öt: Nemzeti őrsereget.

Hat: Közös teherviselés.

Az elmúlt időszakban és napjainkban is úgy látszik a sűrű fillér elvén könnyebb a bérből és fizetésből élők juttatásait kurtítani. Lásd szuper bruttósítás és társai, míg egyre nagyobb arányú a társadalomban, a különböző rendelkezések alapján mentesülők vagy kedvezményekben részesülők aránya. Ugyanakkor a nagyvállalkozók, bankárok egy része pedig külföldi, hazánkban nem adózó cégekbe viszik pénzüket.

Hét: Urbéri viszonyok megszüntetése.

Korszerűsített formában van jelen napjainkban. A gazdaság szűk rétegű irányítói a termelődő profitot lefölözik, a költségeket viszont a társadalom dolgozóival fiztetik meg. A multinacionális cégek révén pedig az itt megtermelt haszon külföldre vándorol.

Nyolc: Esküdtszéket, képviseletet egyenlőség alapján.

Látjuk az igazságszolgáltatás anomáliáit is. A büntetőpercek évekek húzódnak, és kellő kapcsolatrendszerrel, valamint a sztárügyvédek segítségével gyakorlatilag sok mindent el lehet kendőzni. Az átlagembert a legkisebb vétségért is számon lehet kérni, míg az un. megélhetési bűnözők közül is soknak saját ügyvédje van.

Kilenc: Nemzeti bankot

A rendszerváltáskor még meglévő bankrendszer teljes egészében a nemzetközi kereskedelmi bankok kezében van. Az európai országok közül az egyik legmagasabb a hazánkban alkalmazott kezelési, kamat és bankköltség. A szerződéseket egyoldalúan módosítják. Mindezt, ha az átlagbérekhez viszonyítjuk, a kép még rosszabb.

Tíz: A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk.

A mai magyar hivatásos hadsereget és felszereltségét látva, akiknek telephelyeit vagyonbiztonsági cégek védik, azt gondolom sokról nincs mit beszélni.

Tizenegy: Politikai statusfoglyok szabadon bocsáttassanak.

Tizenkettő: Uniót Erdéllyel.

A mai történelmi viszonyok közepette ennek értelmezése más megvilágításba kerül, azonban az érintettek és az anyaországban élők érdekei messzemenő figyelembe vételével lehet csak megtalálni az ideális megoldást a határon túli magyarsággal.

Elnézést kérek, ha megállapításaim kicsit summásra sikerültek, ám úgy érzem az akkori felvetések, ha más jellegűek is, de sajnos napjainkban is időszerűek.

Visszatérve 1848. március 15.-ére. Kell, hogy példaértékű legyen ez a nap, számunkra. Kell, hogy emlékezzünk, és tisztelegjünk múltunk hősei előtt, kell, hogy erőt merítsünk mindennapjaink kihívásaival szemben.

A történelem mutatja, sok tényező kell ahhoz, hogy sorsunkban pozitív változások induljanak el, de egy elengedhetetlen: a társadalom aktív szerepvállalása, érdekei igazi képviselése.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Garan Béla ünnepi beszédét mondja

Dr. Veres László nyugalmazott megyei múzeumigazgató kiállítás megnyitója

2011 júliusában

Az iskolások ünnepi műsora és az ünneplők egy csoportja

2011 júliusában

Maucha László emléktáblájának avatása a Vass Imre-barlang bejáratánál 2011. június 26-án

Családtagok, barátok, barlangkutató társak, jósvafői lakosok vettek részt Maucha László emléktáblájának felavatásán 2011. június 26-án a Vass Imre-barlang bejáratánál. A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat nevében Dr. Leél-Össy Szabolcs elnök, a Papp Ferenc Barlangkutató Csoport nevében Izápy Gáborné (Zsóka), a VITUKI nevében Dr. Bálint Gábor emlékezett meg Maucha Lászlóról. Jelenlévők a régi barlangász nóták felidézésével idézték fel a hajdani kutatótáborok hangulatát, a dalokat most Maucha Gergely kísérte gitáron.

Tengerszem Szalon Jósvafőn

- Domán Edit -

Új őszi-téli turisztikai programot ajánl az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság az Aggteleki-karsztot felkeresők részére: a Tengerszem Szalon az őszi-téli szezonban novembertől márciusig havonta, kéthavonta, szombatonként megrendezésre kerülő rendezvényt.

A Baradla-barlang jósvafői bejárata mellet található patinás (1944-ben megnyílt, akkor Mátyás király Sportszálló – a Szerk.) Tengerszem Szálló és Oktatási Központ, valamint a Tengerszem étterem termeiben tartandó zenés estek éppúgy várják a kikapcsolódásra, tartalmas szórakozásra vágyó itt tartózkodó turistákat, üdülőket, mint a térség igényes szórakozásra vágyó lakóit.

A Tengerszem Szálló és Oktatási Központban rendszerint először teaház veszi kezdetét, ahol több mint 20-féle fekete-, fehér-, zöld- és gyümölcssteát fogyaszthatnak vendégeink, valamint hagyományos, házi teasüteményeket fogyaszthatnak. A Szalonban a gyermekeket játszóház várja.

A teaházi programnak minden esetben van egy kitüntetett témája, meghívott vendége, aki hivatásának kiemelkedő művelője, a térség jelentős személyisége. A programot minden esetben zenés est zárja, ahol a térség művészei lépnek fel és az adott témához csatlakozva adnak irodalmi, zenei műsort.

Eddigi rendezvényeink:

1. Szalon

A 2009. november 21-én az első rendezvény témája a bor volt. Meghívott vendége Virág Tamás, az Edelényi Hegyek Közössége elnöke, akinek saját pincészetéből való 12 borfajtát bemutató borkóstolója, valamint előadása nagy érdeklődésre tartott számot, kitűnő boraival elismerést aratott a vendégek körében. Bordalokkal és borversekkel Salamon Gábor és Varga Zsuzsanna szórakoztatta a közönséget.

2. Szalon

2010. január 13-án a Tengersizem Szalon 2. rendezvénye.

Témája: **Az elme és a psziché.** Előadást tartott: Dr. Takács András pszichológus, Németh Ildikó jogaoktató. Zongorán közreműködött: Várfalvi Mercédesz. A rendezvényen helyi termékek vásárlására is volt lehetőség.

Az 1944-ben épült Tengersizem Szálló (hajdan Mátyás király Sportszálló) méltó helyszíne a „Tengersizem Szalon” rendezvénysorozatának

3. Szalon

A Tengersizem Szalon 3. rendezvényére 2010. március 13-án került sor.

Címe: Forradalmi Kávéház. Témája: **Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc helyi eseményeire való emlékezés.** Meghívott vendégeink voltak: Hadobás Sándor múzeumigazgató, Szablyár Péter helytörténész és Guba Imre hagyományörző huszár ezredes. Közreműködött az Árok Zenekar, Salamon Eszter valamint az Aggteleki Általános Iskola tanulói.

A rendezvényt megelőző délutánon hagyományörző huszár felvonulást tartottunk, melynek résztvevői Guba Imre hagyományörző huszár ezredes és az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság lovasai voltak, tárogatón közreműködött Tóth György.

Hadobás Sándor

Guba Imre

1. Szalon

A 2010 tavaszi szezon évadzáró Tengersizem Szalon rendezvényére 2010. április 17-én kerül sor. Témája: **Retro Majális.** A 60-70 es évek kulturális és zenei eseményeire emlékezve igényesen szórakozhattunk. Felléptek: Salamon Gábor, Szablyár Péter, Kontra Piroska, Kreszivnik Viktória és Szabó Zsuzsanna.

2. Szalon

2010 turisztikai szezon zárórendezvénye 2010. december 4-én volt. Témája a **Világörökség** volt. Az Aggteleki- és Szlovák-karszt felszín alatti világa 15 éve 1995. december 6-án kapta meg a Világörökség címet, Magyarországon először a természeti Világörökség kategóriában.

A történeti visszatekintést és visszaemlékezést Székely Kinga nyugalmazott KöM Barlang- és Földtani osztályvezető és Tolnay Zsuzsanna az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság Ökoturisztikai és Környezeti Nevelési Osztályának vezetője tartotta. Vendégeink megtekinthették az erről a témáról megemlékező kiállítást is. Fellépő művészek Horkay Hajnalka, Orbán Zita és Nagy Albertné voltak. „Adventi tánckoreográfiával” közreműködtek a Kodály Zoltán Művészeti Iskola aggteleki néptánc tanszakos tanulói.

Székely Kinga előadását tartja

3. Szalon

Soron következő Tengerszem Szalonunk időpontja: 2011. február 12. Témája: **Reformkori Kávéház.** Meghívott előadónk a Reformkor és a Szabadságharc legnagyobb ismerője: Katona Tamás történész. Kis Dániel naplójából Szablyár Péter olvasott fel, a helyi vonatkozású eseményekre emlékezve. A reformkori hangulatról az Árok zenekar és a Szinva-völgyi Néptáncgyűttes tagjai gondoskodnak. A kitűnő előadáson és emelkedett hangulatú rendezvényen mintegy 80 vendég volt jelen.

Ez a rendezvény a Jósvafőn, e napon az 1848. téli hadjárat helyi eseményeit felidéző emléktábla avatásához kapcsolódott.

Dr. Katona Tamás történész (Zádorfalvai gyökerekkel)

1. Szalon

A 2011. tavaszi szezonzáró rendezvényére 2011. április 30-án került sor. Meghívott vendége Dr. Aradi Csaba a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság nyugalmazott igazgatója, neves ökológus és természetvédelmi szakember. Előadásának címe: **Egy kultúr-táj, a Hortobágy védelme**. A hallgatóság köreiben elismerést váltott ki a kitűnő előadás és a vetített képes bemutató. Az előadás előtt Orbán Zita zenepedagógus és az Aggteleki Általános Iskola tanulói színvonalas népzenei műsort adtak, melynek témája a pásztorélet, pásztornóták voltak.

Reméljük, hogy rendezvénysorozatunk folytatódhat és 2011 őszétől újabb kitűnő és hiteles előadók, hivatásukban kiemelkedő személyiségek előadását hallgathatjuk és így a térség kultúrájának fenntartásához hozzájárulhatunk. Tisztelettel várjuk Önöket a Tengerszem Szalon következő rendezvényére!

A szalon mindig alkalmat ad találkozásra, beszélgetésre, az eredeti értelmében vett „polgári lét” megélésére. Balról: Székely Kinga, Domán Edit, Borzsák Péter, Baross Gábor, Baross Gáborné, Szablyár Péter

A Tengerszem Szálló megnyitásakor, 1944-ben

JÓSVAFŐ SAJTÓ-BIBLIOGRÁFIÁJA 1951-1998

Összeállította: Koleszár Krisztián

1951

A tavaszi munkák időbeni elvégzésével fog megerősödni a most alakult jósvafői termelőszo-
vetkezeti csoport! = = Észak-Magyarország. - 7. évf. (1951. márc. 6.), p 5

1952

Hazánk új természeti kincse a Béke-barlang / Zsidai János = = Élet és Tudomány. - 7. évf. 45.
sz. (1952.), p 579–583

Tizennyolc órás föld alatti séta a Béke-barlangban / Zsidai János = = Élet és Tudomány. - 7.
évf. 48. sz. (1952.), p 675–678

Új természeti kincsünk, az aggteleki „Béke-barlang” / Vértes László = = Természet és Tech-
nika. - 111. évf. 9. sz. (1952.), p 549–553

1954

Újabb feltárások a Békebarlangban = = Természet és Technika. - 113. évf. 1. sz. (1954.), p 42.

Antibiotikumot termelő gombák a Béke-barlangban / Uri József = = Élet és Tudomány. - 9.
évf. 7. sz. (1954.), p 200–203

Kulák eldorádó Jósvafőn / Barcsa Sándor = = Észak-Magyarország. - 10. évf. (1954. máj. 7.),
p 2

1955

Objav podzemnej jaskyne v Madarsku... = = Sloboda, Bratislava. (1955. jún. 7.)

Új barlangot fedeztek fel barlangkutató vegyészhallgatóink / Holly F. = = Jövő Mérnöke. - 3.
évf. 17. sz. (1955. okt. 12.)

Mesék új országa a Haragistya mélyén / Filyó M. = = Szabad Ifjúság. - 6. évf. 273. sz. (1955.
nov. 20.), p 7

Megnyílt az út a hegység belsejébe: Új cseppkőbarlang Jósvafő határában / Maucha L. = =
Magyar Nemzet. - 11. évf. 259. sz. (1955. dec. 16.), p 5

1956

Természetvédelem megyénkben / Szabó Béla = = Borsodi Szemle. - 1. évf. 1. sz. (1956.), p
37–54

A Vass Imre-barlang feltárása és kutatása a speleológia új módszereivel / Maucha László = =
Természet és Társadalom. - 115. évf. 8. sz. (1956.), p 468–471

Háromnapos ankétot tartottak a magyar barlangkutatók Jósvafőn = = Észak-Magyarország. -
12. évf. (1956. aug. 24.), p 3

1960

Út épül a hegyek ölén / Csala László = = Észak-Magyarország. - 16. évf. 82. sz. (1960.)

1961

Jósvafői panoráma: Sziklák és emberek / Marthy Barna = = Nők Lapja. - 14. évf. 16. sz.
(1961.), p 12–13

Jósvafői panoráma / Pásztor Alajos = = Észak-Magyarország. - 17. évf. (1961. júl. 30.), p 3

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

1962

- Huszonnégy ország turistái Aggteleken = = Közlekedési Közlöny. - 18. évf. 44. sz. (1962.), p 906
Jósvafő község látképe / Rédner Márta = = Nők Lapja. - 14. évf. 16. sz. (1962.), p 12
Jósvafő belülről / Priska Tibor = = Észak-Magyarország. - 18. évf. (1962. márc. 30.), p 4

1963

- Kórház a föld alatt / Koltai Kató = = Borsodi Bányász. - 6. évf. 16. sz. (1963.)
„Maszek betegek” a föld alatt / Terényi Éva = = Népszabadság. - 21. évf. 207. sz. (1963.),
Átadták a jósvafői cseppkőbarlang korszerű világító berendezését = = Észak-Magyarország. -
19. évf. (1963. okt. 26.), p 1

1964

- Jósvafőtől Rudabányáig / Antalffy Gyula = = Turista. - 10. évf. 2. sz. (1964. febr.), p 14–15
A Jósvafőiek büszkesége – aminek azonban még alig vették hasznát / Gyárfás Katalin = =
Észak-Magyarország. - 20. évf. (1964. febr. 15.), p 6

1965

- Föld alatti problémák: Több és gyorsabb segítséget Aggteleknek = = Turista. - 11. évf. 4. sz.
(1965. ápr.), p 17
Megnyílt a Béke-barlang gyógyterme = = Borsodi Bányász. - 8. évf. 15. sz. (1965.), p 1
A gyógyító barlang – és a bányászok gondja / Ruttkay Anna = = Észak-Magyarország. - 21.
évf. 26. sz. (1965.), p 6
Mi lesz a sorsa a jósvafői barlangszanatóriumnak? / Antalffy Gyula = = Magyar Nemzet. - 21.
évf. 198. sz. (1965.), p 5
Megtalálták a Kossuth cseppkőbarlang mellékágát = = Észak-Magyarország. - 21. évf. 212.
sz. (1965.), p 3
Megyénk idegenforgalmi helyzete és lehetőségei: Jósvafőn ülésezett a Borsod megyei képviselőcsoport / Pozsonyi Sándor = = Észak-Magyarország. - 21. évf. 287. sz. (1965.), p 1
Száz személyes bányászüdülő épül Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 21. évf. 291. sz.
(1965.), p 6
Cseppkő és mikroklíma: A jósvafői barlangkutató állomás programja / Bauer Jenő = = Magyar Nemzet. - 21. évf. 293. sz. (1965.), p 8

1966

- A jósvafői Béke-barlang szabatos felmérése / Köhalmi Gábor = = Borsodi Műszaki és Ipargazdasági Élet. - 11. évf. 1. sz. (1966.), p 29–33
Föld alatti szanatórium / Holka Vilmos = = Képes Újság. - 7. évf. 22. sz. (1966.), p 8–9
Szanatórium a föld alatt: A jósvafői „csodabarlang” / Pataki Jenő = = Borsodi Bányász. - 9.
évf. 30. sz. (1966.), p 2
Korszerűsítések az ország legnagyobb barlangjában = = Észak-Magyarország. - 22. évf. 55.
sz. (1966.), p 5
Mi okozza a jósvafői Lófej-forrás időszakos vízkitöréseit? / Kármán János = = Észak-Magyarország. - 22. évf. 104. sz. (1966.), p 3
Barlangszanatórium nyílt a jósvafői Békebarlangban = = Észak-Magyarország. - 22. évf. 125.
sz. (1966.), p 3
Egyedülálló mérések a jósvafői barlangban = = Észak-Magyarország. - 22. évf. 144. sz.
(1966.), p 6
Elkészült a jósvafői barlangbejáró korszerű épülete = = Észak-Magyarország. - 22. évf. 180.
sz. (1966.), p 7

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

Elkészült a jósvafői barlangbejáró korszerű épülete = = Diósgyőri Munkás. - 21. évf. 31. sz. (1966.), p 5

Árapály jelenség okozza a jósvafői Lófej-forrás vízkitöréseit: A barlangüregben érzékelték a törökországi földrengést is / Kármán János = = Észak-Magyarország. - 22. évf. 219. sz. (1966.), p 1

1967

Hegyi források a borsodi falvak szolgálatában = = Észak-Magyarország. - 23. évf. 17. sz. (1967.), p 3

Hatnyelvű tájékoztató a borsodi barlangbirodalomról = = Észak-Magyarország. - 23. évf. 81. sz. (1967.), p 3

Gyógyüdülő épül a légzőszervi betegségben szenvedő bányászok részére Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 23. évf. 86. sz. (1967.), p 6

1968

Bányászüdülő épül Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 24. évf. 130. sz. (1968.), p 4

Első beutaltak a jósvafői bányászüdülőben = = Észak-Magyarország. - 24. évf. 150. sz. (1968.), p 2

1969

Megérkeztek az első vendégek a jósvafői föld alatti szanatóriumba = = Észak-Magyarország. - 25. évf. 117. sz. (1969.), p 8

Egy méter magas „gyertya” cseppkő kialakulásához négyezer esztendő szükséges / K. J. = = Észak-Magyarország. - 25. évf. 166. sz. (1969.), p 6

Az elsők = = Észak-Magyarország. - 25. évf. 198. sz. (1969.), p 8

„Vallatják” az aggteleki karsztvidék forrásait = = Észak-Magyarország. - 25. évf. 227. sz. (1969.), p 5

Barlang bemutatóterem nyílik Aggteleken = = Észak-Magyarország. - 25. évf. 233. sz. (1969.), p 5

Erdei gombák exportra = = Észak-Magyarország. - 25. évf. 259. sz. (1969.), p 11

Szövetkezetek az iskolákért = = Észak-Magyarország. - 25. évf. 261. sz. (1969.), p 8

1970

130 ezer látogató = = Észak-Magyarország. - 26. évf. 3. sz. (1970.), p 12

Klímaszanatórium = = Észak-Magyarország. - 26. évf. 59. sz. (1970.), p 8

Érdekességek a barlangbirodalomból = = Észak-Magyarország. - 26. évf. 76. sz. (1970. ápr. 1.), p 8

Jósvafőn is észlelték a Törökországi földrengést = = Észak-Magyarország. - 26. évf. 76. sz. (1970. ápr. 1.), p 8

Csütörtökön nyit a jósvafői bányászüdülő = = Észak-Magyarország. - 26. évf. 110. sz. (1970.), p 3

Jósvafő fejlesztése = = Észak-Magyarország. - 26. évf. 159. sz. (1970. júl. 9.), p 8

Asztmások Mekkája Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 26. évf. 163. sz. (1970.), p 5

1971

Fogorvosi rendelő épül Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 27. évf. 50. sz. (1971. febr. 28.), p 12

Szennycsatorna épül Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 27. évf. 51. sz. (1971. márc. 2.), p 8

Asztmás betegek szanatóriuma = = Észak-Magyarország. - 27. évf. 87. sz. (1971. ápr. 14.), p 8

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

Tíz barlangkutató vállalkozása: Új barlangot fedeztek fel Jósvafőn? = = Észak-Magyarország. - 27. évf. 88. sz. (1971. ápr. 15.), p 5

Jutalomkirándulás = = Észak-Magyarország. - 27. évf. 183. sz. (1971. aug. 5.), p 8

Lakás és rendelő = = Észak-Magyarország. - 27. évf. 221. sz. (1971. szept. 19.), p 12

Út és híd = = Észak-Magyarország. - 27. évf. 222. sz. (1971. szept. 21.), 8. p.

Befejeződött az idei klímaterápiás gyógykúra szezon = = Észak-Magyarország. - 27. évf. 224. sz. (1971. szept. 23.), p 8

1972

Barlangkutató = = Észak-Magyarország. - 28. évf. 194. sz. (1972. aug. 18.), p 8

Őszi táborozás barlangkutatóval = = Észak-Magyarország. - 28. évf. 263. sz. (1972. nov. 6.), p 12

1973

Jól sikerült Petőfi-émlékünnepségek = = Borsodi Könyvtáros. - 13. évf. 2. sz. (1973.), p 60

Gyógykúra Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 29. évf. 36. sz. (1973. febr. 12.), p 1

Gyógyít a jósvafői barlang = = Észak-Magyarország. - 29. évf. 74. sz. (1973. márc. 29.), p 8

Befejeződtek a jósvafői gyógykúrák = = Észak-Magyarország. - 29. évf. 216. sz. (1973. szept. 15.), p 12

1974

Félezer asztmás gyógyult a Béke barlangban = = Észak-Magyarország. - 30. évf. 143. sz. (1970. jún. 20.), p 3

A jósvafői hárs / Nyitray Péter = = Észak-Magyarország. - 30. évf. 169. sz. (1974. júl. 21.), p 7

1975

Jósvafőn a gyógybarlangban = = Borsodi Bányász. - 23. sz. (1975. jún. 12.), p 4

Klímaterápiás kezelés Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 31. évf. 167. sz. (1975. júl. 18.), p 8

A közös munka eredménye = = Észak-Magyarország. - 31. évf. 258. sz. (1975. nov. 9.), p 9

1976

Jósvafői kopjafák = = Észak-Magyarország. - 32. évf. 63. sz. (1976. márc. 14.), p 6

A határozatok megvalósításáért = = Borsodi Bányász. 16. sz. (1976. ápr. 22.), p 2

Súlyos balesetek a hét végén = = Észak-Magyarország. - 32. évf. 116. sz. (1976. máj. 18.)

Gyógyító barlang = = Déli Hírlap. - 123. sz. (1976. máj. 26.), p 3

Vologdai vendégeink Aggtelekkel és Miskolccal ismerkedtek = = Észak-Magyarország. - 32. évf. 88. sz. (1976. aug. 10.), p 1

Befejeződött a gyógykúra = = Észak-Magyarország. - 32. évf. 232. sz. (1976. okt. 1.), p 8

1977

Bővítették a jósvafői gyógyfürdőt: Turnusonként 60 vendég = = Észak-Magyarország. - 33. évf. 128. sz. (1977. jún. 2.), p 14

Háromhetes turnusban 60 légúti... = = Észak-Magyarország. - 33. évf. 222. sz. (1977. szept. 21.), p 6

Bővült a jósvafői üdülő = = Déli Hírlap. - 132. sz. (1977. jún. 7.), p 3

1978

Balga leánykérések címmel... = = Észak-Magyarország. - 34. évf. (1978. jún. 2.), p 5

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

- Előadássorozatot rendez... = Észak-Magyarország. - 34. évf. 140. sz. (1978. jún. 16), p 5
A barlangászat nem pincebogarázás / Karosi Imre = Észak-Magyarország. - 34. évf. 273. sz. (1978.), p 6–7
Sürgős intézkedés van szükség... / Zsolczai Gyula = Észak-Magyarország. - 34. évf. 276. sz. (1978.), p 5

1979

- Tömeges, olcsó – s némelyik kihasználatlan: Barlangkórház – nemcsak Jósvafőn / Antal Anikó = Magyar Hírlap. - 12. évf. 180. sz. (1979.), p 5
Megyénk idegenforgalma: Így látják a Borsod Touristnál / (nyikos) = Déli Hírlap. - 11. évf. 80. sz. (1979. ápr. 5.), p 3
380 ezer látogató a borsodi barlangokban = Déli Hírlap. - 11. évf. 90. sz. (1979. ápr. 18.)
Nagytakarítás előtt = Észak-Magyarország. - 35. évf. 101. sz. (1979. máj. 3.), p 3
Gyermekeknek ingyenes túrák Jósvafőn = Észak-Magyarország. - 35. évf. 117. sz. (1979. máj. 22.), p 8
Ingyen a barlangba = Déli Hírlap. - 11. évf. 118. sz. (1979. máj. 22.), p 5
Háromhetes turnusok: Szezonkezdés Jósvafőn / –berencsy– = Borsodi Bányász. - 17. évf. 21. sz. (1979. máj. 24.), p 4
Lengyel gyermekkórus Aggteleken = Észak-Magyarország. - 35. évf. 142. sz. (1979. jún. 20.), 8. p.
Klímabarlang Jósvafőn = Észak-Magyarország. - 35. évf. 163. sz. (1979. júl. 14.), p 5
Pécsről és Dorogról: Kilenctől tizenegyig csendkúra / –berencsy– = Borsodi Bányász. - 21. évf. 25. sz. (1979. jún. 21.), p 3
Látogatóban a mélység „drágaköveinél” / Köpöczi Edit = Észak-Magyarország. - 35. évf. 176. sz. (1979. júl. 29.), p 7
Olcson is lehet jól! : Szállóbővítés Jósvafőn / (bekes) = Déli Hírlap. - 11. évf. 190. sz. (1979. aug. 14.), p 5
A Jósza völgyében / Gábrriel András = Élet és Tudomány. - 34. évf. 33. sz. (1979. aug. 17.), p 1039–1042
Edelény: A pontosan dolgozó, szorgalmas mesterek kivívták a közvélemény becsülését / Nagy János = Kisiparos Újság. - 13. évf. 19. sz. (1979. szept. 15.), p 1

1980

- Jósvafő = Észak-Magyarország. - 36. évf. 59. sz. (1980. márc. 11.), p 9
Gyógyszer nélküli gyógykezelés = Észak-Magyarország. - 36. évf. 65. sz. (1980. márc. 18.), p 8
Vendégváró szövetkezetek / G. S. = Borsodi Szövetkezeti Élet. - 5. évf. 5. sz. (1980. máj.), p 3
Gyógykúra Jósvafőn = Borsodi Bányász. - 23. évf. 24. sz. (1980. jún. 18.), p 2
Gyógyító barlangok / R. E. = Észak-Magyarország. - 36. évf. (1980. júl. 6.), p 7
Vendéglátó-nézőben / Mikes Márta = Észak-Magyarország. - 36. évf. 199. sz. (1980. aug. 26.), p 5
Ősz Jósvafőn = Észak-Magyarország. - 36. évf. 202. sz. (1980. aug. 29.), p 8
Jósvafő = Észak-Magyarország. - 36. évf. 240. sz. (1980. okt. 12.), p 12
Bódvavölgyi kulturális hetek = Észak-Magyarország. - 36. évf. 252. sz. (1980. okt. 26.), p 6
Kisiparosok az edelényi járásban / Nagy János = Észak-Magyarország. - 36. évf. 277. sz. (1980. nov. 27.), p 3

1981

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

- Eredményes év volt: Postánkból / Bódis Istvánné = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 6. sz. (1981. jan. 8.), p 5
- Gyógyító levegőjű barlangok / (monos) = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 34. sz. (1981. febr. 10.), p 5
- A karsztvidék környezetvédelméért = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 62. sz. (1981. márc. 14.), p 4
- Aggtelek és Jósvafő védelme = = Déli Hírlap. - 13. évf. 64. sz. (1981. márc. 18.), p 1
- Kisugárzás / Lévay Györgyi = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 75. sz. (1981. márc. 29.), p 6–7
- Aggtelek–Jósvafő: A cseppkőbarlangok védelméért = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 78. sz. (1981. ápr. 2.), p 3
- A Tengersizemtől a hangversenyteremig / G. Tóth = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 97. sz. (1981. ápr. 26.), p 6
- Társadalmi rehabilitáció: Nem szánni, segíteni kell őket / Csutorás Annamária = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 105. sz. (1981. máj. 7.), p 4
- Aggteleki túra: Borsod szép útjain = = Déli Hírlap. - 13. évf. 105. sz. (1981. máj. 8.), p 3
- Másfélmillió lépés Magyarországon = = Új Tükör. - 18. évf. 20. sz. (1981. máj. 17.), p 36–37
- Fénycsővek a gyógybarlangban = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 125. sz. (1981. máj. 30.), p 8
- Jósvafőn és Füzérradványban: Beteg gyermekek üdültetése = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 154. sz. (1981. júl. 3.), p 5
- Gyermekek a klímabarlangban / Nagy János = = Borsodi Bányász. - 24. évf. 27. sz. (1981. júl. 9.), p 6
- Speciális üdültetés: Krónikusan beteg gyermekeknek / Köpöczi Edit = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 174. sz. (1981. júl. 26.), p 5
- KISZ hírek = = Borsodi Bányász. - 24. évf. 31. sz. (1981. aug. 6.), p 6
- Újabb barlangi leletek a Baradlában = = Déli Hírlap. - 13. évf. 190. sz. (1981. aug. 15.), p 3
- Határörközség lett Aggtelek = = Déli Hírlap. - 13. évf. 220. sz. (1981. szept. 21.), p 8
- Aggtelek, Jósvafő határörközség = = Észak-Magyarország. - 37. évf. 222. sz. (1981. szept. 22.), p 2
- Barlangászok Aggteleken = = Déli Hírlap. - 13. évf. 241. sz. (1981. okt. 15.), p 4

1982

- A Tengersizem-szállónál = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 16. sz. (1982. jan. 20.), p 8
- Jégmentes vizek / Priska = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 25. sz. (1982. jan. 30.), p 10
- Nyereséges gazdálkodás, mostoha vidéken = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 49. sz. (1982. febr. 28.), p 3
- A Jósvafői Népdalkör március 6-án... = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 55. sz. (1982. márc. 6.), p 11
- Népzenei találkozót tartottak... = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 76. sz. (1982. márc. 31.), p 7
- Népdalkörök minősítéssel: Dalos vasárnap Cserépfalun / (t. n. j.) = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 108. sz. (1982. máj. 11.), p 4
- A felújított Tengersizem-szálló = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 86. sz. (1982. ápr. 14.), p 8
- Itt gyógyulnak majd a betegek: Gyógyító barlang Jósvafőn / Monos Márta = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 101. sz. (1982. máj. 1.), p 14
- Jósvafő = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 110. sz. (1982. máj. 13.), p 5
- Jósvafői házak = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 129. sz. (1982. jún. 4.), p 8
- Gyermekek a klímabarlangban = = Borsodi Bányász. - 25. évf. 25. sz. (1982. jún. 24.), p 6
- Gyermekek a barlangban = = Déli Hírlap. - 14. évf. 149. sz. (1982. jún. 25.), p 3

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

- Jósvafőn a Tengersizem-tó környékének rendbehozatalára... = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 149. sz. (1982. jún. 27.)
- Milliók – a tisztább levegőért = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 151. sz. (1982. jún. 30.), p 1
- Gyermekek gyógyító barlangja / Kiss László = = Déli Hírlap. - 14. évf. 155. sz. (1982. júl. 2.), p 1–3
- Jósvafő = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 161. sz. (1982. júl. 11.), p 1
- Barlangban gyógyultak = = Déli Hírlap. - 14. évf. 167. sz. (1982. júl. 16.), p 3
- Milyen a barlangi klíma? = = Déli Hírlap. - 14. évf. 269. sz. (1982. nov. 13.), p 3.
- Gyógyító barlang = = Déli Hírlap. - 14. évf. 276. sz. (1982. nov. 22.), p 6
- Klíma vizsgálatok Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 277. sz. (1982. nov. 25.), p 8
- A jövő ivóvize / O. J. = = Észak-Magyarország. - 38. évf. 278. sz. (1982. nov. 28.), p 6

1983

- Vizsgálják a gyógybarlang klímáját: Szellőztetnek Jósvafőn = = Borsodi Bányász. - 26. évf. 3. sz. (1983. jan. 20.), p 5
- Tisztább az aggteleki barlang: Újabb környezetvédelmi tervek = = Észak-Magyarország. - 39. évf. 48. sz. (1983. febr. 26.), p 5
- Tanácskozás Jósvafőn = = Borsodi Bányász. - 26. évf. 15. sz. (1983. ápr. 14.), p 1
- Még Brazíliából is jönnek: Gyógyít a barlang levegője: Föld alatti szanatórium Jósvafőn / Temesi László = = Déli Hírlap. - 15. évf. 137. sz. (1983. jún. 10.), p 4
- Gyógyító barlang Jósvafőn / Temesi László = = Borsodi Bányász. - 26. évf. 24. sz. (1983. jún. 16.), p 4
- Kulturális ajánlat = = Borsodi Bányász. - 26. évf. 32. sz. (1983. aug. 11.), p 4
- Új általános iskolai tantermet avattak... = = Észak-Magyarország. - 39. évf. 203. sz. (1983. aug. 28.), p 7
- Szabadidő – tartson velünk: Zöld(tor)túra = = Népsport. - 39. évf. 250. sz. (1983. okt. 21.), p 9

1984

- Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 40. évf. 21. sz. (1984. jan. 26.), p 8
- Aggteleki és jósvafői változások: Új gazdája lett a cseppkőbarlangnak: Megújuló szálló, büfé, fény- és hangjáték = = Déli Hírlap. - 16. évf. 83. sz. (1984. ápr. 7.), p 4
- Természeti értékeink / Priska Tibor = = Észak-Magyarország. - 40. évf. 101. sz. (1984. ápr. 30.), p 10
- Jósvafő / (priska) = = Észak-Magyarország. - 40. évf. 112. sz. (1984. máj. 15.), p 3
- Barlangszanatórium Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 40. évf. 119. sz. (1984. máj. 23.), p 8
- Villantó: Horgászási rend Rakacától a Jósva-patakig = = Déli Hírlap. - 16. évf. 185. sz. (1984. aug. 4.), p 5
- A tengersizemnél = = Észak-Magyarország. - 40. évf. 200. sz. (1984. aug. 26.), p 8

1985

- Új nemzeti park / (pt.) = = Észak-Magyarország. - 41. évf. 30. sz. (1985. febr. 6.), p 5
- Aggteleki Nemzeti Park / Priska Tibor = = Észak-Magyarország. - 41. évf. 63. sz. (1985. márc. 16.), p 7
- Üdültetési tapasztalatok = = Borsodi Bányász. - 28. évf. 16. sz. (1985. ápr. 18.), p 2
- Dolgozóink üdültetése = = Borsodi Bányász. - 22. évf. . sz. (1985. máj. 30.), p 2
- Szavazás az üdülőhelyeken = = Déli Hírlap. - 17. évf. 128. sz. (1985. jún. 3.), p 1
- Barlangkutatók Jósvafőn = = Déli Hírlap. - 17. évf. 147. sz. (1985. jún. 25.), p 1
- Véget ért a barlangászok vándorgyűlése = = Déli Hírlap. - 17. évf. 154. sz. (1985. júl. 3.), p 6
- A végeken = = Borsodi Bányász. - 28. évf. 31. sz. (1985. aug. 1.), p 6

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

Koncert nincs, csónakázni sem lehet: Baradlai barangolás = = Déli Hírlap. - 17. évf. 187. sz. (1985. aug. 10.), p 1–3

Vár a természet! = = Pajtás. - 50. évf. 28. sz. (1985. okt. 17.), p 9

Az Északi-középhegység tavai: Hazánk tavai, víztárolói III. = = Turista Magazin. - 96. évf. 11. sz. (1985. nov.)

Hét végi kalauz = = Déli Hírlap. - 17. évf. 273. sz. (1985. nov. 22.), p 2

1986

Az ismeretlen Galyaság / Gábrriel András = = Élet és Tudomány. - 41. évf. 3. sz. (1986. jan. 17.), 83–84

Befejeződött a vadőri tanfolyam = = Észak-Magyarország. - 42. évf. 58. sz. (1986. márc. 10.)

A Népköztársaság nevében... : Elítélték a Bódvaszilasi ÁFÉSZ vagyonának dézsmálóit / Dr. Fegyverő = = Borsodi Szövetkezeti Élet. - 11. évf. 4. sz. (1986. ápr.), p 5

A Vadász-patak vidékén / Gábrriel András = = Turista Magazin. - 97. évf. 5. sz. (1986. máj.), p 10–11

Gyógykúrázók a „föld alatti szanatóriumban” = = Észak-Magyarország. - 42. évf. 107. sz. (1986. máj. 8.), p 4

A Baradla-barlang jégcsodái / Salamon Gábor – Végh Zsolt = = Élet és Tudomány. - 41. évf. 21. sz. (1986. máj. 23.), p 656–657

A Kőjál-ellenőrzések tapasztalatai: Az egészségünk ellen vétenek = = Déli Hírlap. - 18. évf. 169. sz. (1986. júl. 22.), p 1, 6

Hideg cseppkövek, meleg szívek / Tihanyi János = = Szabad Föld. - 42. évf. 49. sz. (1986. dec. 5.), p 5

1987

B.–A.–Z. megye kistelepüléseinek társadalom-földrajzi viszonyai / Süli-Zakar István = = Borsodi Szemle. - 32. évf. 1. sz. (1987.), p 41

Túrák megyénk barlangjaihoz: Kecskelyuk, Szeleta, Baradla = = Déli Hírlap. - 19. évf. 5. sz. (1987. jan. 7.), p 4

Hétfői levél: A tengersizem ürügyén / Priska Tibor = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 21. sz. (1987. jan. 26.), p 3

Megkérdeztük: Miért nem lehet meleg ételt kapni a jósvafői vendéglőben? = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 24. sz. (1987. jan. 29.), p 5

Üdülőhellyé nyilvánították: Aggtelek és Jósvafő belterületét = = Déli Hírlap. - 19. évf. 52. sz. (1987. márc. 3.), p 3

Nagyszabású tervek Aggteleken: De mi valósul meg belőlük? = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 75. sz. (1987. márc. 30.), p 5

Közetek faggatói / M. Á. = = Népszava. - 115. évf. 84. sz. (1987. ápr. 9.), p 5

Várja vendégeit a jósvafői „föld alatti szanatórium” = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 91. sz. (1987. ápr. 17.), p 3

Hét végi kalauz: Jelvénytérő túra = = Déli Hírlap. - 19. évf. 95. sz. (1987. ápr. 24.), p 2

Jósvafőn ülésezett a megyei tanács-vb. = = Déli Hírlap. - 19. évf. 99. sz. (1987. ápr. 29.), p 1

A megyei tanács-vb. ülése = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 100. sz. (1987. ápr. 29.), p 1

Látogatásom az őseMBER ebédlőjében / Szombathy Viktor = = Turista Magazin. - 98. évf. 5. sz. (1987. máj.), p 36–37

Gyógykúrázók Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 107. sz. (1987. máj. 8.), p 8

Aggtelek = = Szabad Föld. - 43. évf. 20. sz. (1987. máj. 15.), p 7

Az aggteleki táj jövőjéről tárgyaltak = = Népszabadság. - 45. évf. 115. sz. (1987. máj. 18.), p 4

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

- Abaújban, Tornában, Hernád-, Bódva-völgyén / Szombathy Viktor = = Borsodi Művelődés. - 12. évf. 2. sz. (1987. jún.), p 23
- Bányászok és gyerekek: Gyógykúrázók Jósvafőn = = Déli Hírlap. - 19. évf. 125. sz. (1987. jún. 1.), p 3
- Jósvafőn táborozhatnak = = Déli Hírlap. - 19. évf. 139. sz. (1987. jún. 17.), p 2
- Gyermekek a föld alatti szanatóriumban = = Déli Hírlap. - 19. évf. 144. sz. (1987. jún. 23.), p 2
- Aggteleki tervek = = Népfőnt. - 32. évf. 7. sz. (1987. júl.), p 63
- Jósvafői „képeslap” / Paranoi János = = Borsodi Bányász. - 30. évf. 26. sz. (1987. júl. 2.)
- Megbecsülni a múltat és a benne rejlő embert: XVII. országos honismereti tábor / I. Nagy Gabriella = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 163. sz. (1987. júl. 13.), p 5
- Gyermekek gyógyulnak a kastélyban? Itt nincs betegszoba / Kiss László = = Déli Hírlap. - 19. évf. 174. sz. (1987. júl. 28.), p 5
- Romlandó lakodalmas, veszélyes fagyalt: A Kőjál-ellenőrzések tapasztalatai / (oláh) = = Déli Hírlap. - 19. évf. 181. sz. (1987. aug. 5.), p 5
- Gyermekek a föld alatti szanatóriumban = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 190. sz. (1987. aug. 13.), p 8
- Kulturális ajánlat = = Borsodi Bányász. - 30. évf. 32. sz. (1987. aug. 13.), p 4
- Úttörőtábor a barlangban / Csutorás Annamária = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 195. sz. (1987. aug. 19.), p 4
- Északi tájakon az idegenforgalomról / (t. n. j.) = = Déli Hírlap. - 19. évf. 251. sz. (1987. okt. 28.)
- Északi tájakon az idegenforgalomról / (t. n. j.) = = Észak-Magyarország. - 42. évf. 255. sz. (1987. okt. 29.), p 1–2
- A Tengersizem napsütésben = = Észak-Magyarország. - 42. évf. 274. sz. (1987. nov. 21.), 1. p.
- Ne csak a madár ültessen diófát! : Észak-Borsodi karsztvidék / Lévy Györgyi = = Észak-Magyarország. - 43. évf. 293. sz. (1987. dec. 12.), p 12

1988

- Leszálltak a Baradlába: Expedíció a hegy gyomrába = = Déli Hírlap. - 20. évf. 10. sz. (1988. jan. 14.), p 2
- Leszálltak a Baradlába: Expedíció a hegy gyomrába = = Déli Hírlap. - 20. évf. 11. sz. (1988. jan. 15.), p 1–6
- A környezetvédelmi miniszter Aggteleken / (sz. i.) = = Észak-Magyarország. - 44. évf. 19. sz. (1988. jan. 23.), p 1
- Leszálltak a Baradlába: Expedíció a hegy gyomrába = = Déli Hírlap. - 20. évf. 18. sz. (1988. jan. 23.), p 6
- Leszálltak a Baradlába: Expedíció a hegy gyomrába = = Népszabadság. - 46. évf. 19. sz. (1988. jan. 23.), p 12
- A környezetvédelmi miniszter Aggteleken / (sz. i.) = = Észak-Magyarország. - 44. évf. 26. sz. (1988. febr. 1.), p 5
- Aggtelek jobb időkre készülődik: Csepegtetett mentési akció / Lévy Györgyi = = Észak-Magyarország. - 44. évf. 55. sz. (1988. márc. 15.), p 12
- Nehéz év előtt a megye idegenforgalma: Nagy érdeklődés – csekély forgalom / (szatmári) = = Észak-Magyarország. - 44. évf. 73. sz. (1988. márc. 26.), p 2
- Gyermekek is üdülnek Jósvafőn: A barlang klímája gyógyít = = Déli Hírlap. - 20. évf. 117. sz. (1988. máj. 19.), p 3
- Gyógykúrázók Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 44. évf. 173. sz. (1988. júl. 21.), p 8
- Gyógykúrázók Jósvafőn = = Déli Hírlap. - 20. évf. 173. sz. (1988. júl. 23.), p 5

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

Háromszáznál többen gyógyultak: Elutaztak a jósvafői gyógykúrázók = = Észak-Magyarország. - 44. évf. 221. sz. (1988. szept. 15.), p 8
Megújult étterem Jósvafőn = = Déli Hírlap. - 20. évf. 232. sz. (1988. okt. 1.), p 5
Csökken a fizetőképes kereslet: Kereskedők északon: Ahol már nem számolhatnak / Lévay Györgyi = = Észak-Magyarország. - 44. évf. 301. sz. (1988. dec. 19.), p 5
Például Jósvafő / (B.) = = Szabad Föld. - 44. évf. 53. sz. (1988. dec. 30.), p 10

1989

A föld alatti Magyarország / Leél-Őssy Szabolcs = = Honismeret. 1. sz. (1989. jan.), p 28-36
Rekviem egy bányáért / Nagy Géza = = Élet és Tudomány. - 44. évf. 11. sz. (1989. márc. 17.), 3-5. p.
Megújul a Baradla-barlang = = Borsodi Bányász. - 26. évf. 14. sz. (1989. ápr. 7.), 6. p.
Természetvédelmi vetélkedő = = Észak-Magyarország. - 45. évf. 116. sz. (1989. máj. 19.), p 8
Megérkeztek a vendégek a föld alatti szanatóriumba = = Észak-Magyarország. - 45. évf. 120. sz. (1989. máj. 24.), p 5
Gyerekek is gyógykúráznak Jósvafőn: Föld alatti szanatórium = = Déli Hírlap. - 21. évf. 119. sz. (1989. máj. 25.), p 3
Félidőben a jósvafői gyógyüdültetés = = Észak-Magyarország. - 45. évf. 169. sz. (1989. júl. 20.), p 8
Ittasan fürdött – a tóba fulladt: A Sajó parton landolt a vitorlázó géppel = = Déli Hírlap. - 21. évf. 170. sz. (1989. júl. 24.), p 8
Gyalogoshalál: Lángban állt a juhhodály = = Déli Hírlap. - 21. évf. 193. sz. (1989. aug. 19.), p 6
Barlangok a bélyegeken = = Déli Hírlap. - 21. évf. 191. sz. (1989. aug. 17.), p 3
Barlangok a bélyegeken = = Népszava. - 117. évf. 193. sz. (1989. aug. 17.), p 6
Befejeződött Jósvafőn a gyógyüdültetés = = Észak-Magyarország. - 45. évf. 219. sz. (1989. szept. 16.), p 16
Gyerekek a gyógybarlangban = = Déli Hírlap. - 21. évf. 220. sz. (1988. szept. 20.), p 3
Kevés eső esik, mégis lesz mit innunk: Vízterleték kutakból, forrásokból, tározókból / (n. zs.) = = Észak-Magyarország. - 45. évf. 239. sz. (1989. okt. 9.), p 5
Tanuljunk meg megbocsátani: Mi kavarta a vihart? = = Észak-Magyarország. - 45. évf. 105. sz. (1989. máj. 6.), p 7

1990

Gyógyterápia az István-barlangban: Májustól fogadják a gyerekeket / (vadas) = = Déli Hírlap. - 22. évf. 97. sz. (1990. ápr. 27.), p 1
Gyógyterápia az István-barlangban: Májustól fogadják a gyerekeket / (vadas) = = Észak-Magyarország. - 46. évf. 99. sz. (1990. ápr. 28.), p 1
Táborok, napközik: Nyárra kínálják = = Déli Hírlap. - 22. évf. 102. sz. (1990. máj. 5.), p 5
Gyógyulhat-e több beteg az István-barlangban? / Faragó Lajos = = Észak-Magyarország. - 46. évf. 115. sz. (1990. máj. 18.), p 1-2
Gyógyulhat-e több beteg az István-barlangban? / Faragó Lajos = = Déli Hírlap. - 22. évf. 124. sz. (1990. máj. 31.), p 1
Gyógyulhat-e több beteg az István-barlangban? / Faragó Lajos = = Észak-Magyarország. - 46. évf. 127. sz. (1990. jún. 1.), p 3
Megnyitják a Denevér-ágot is: Felújítják a Baradlát / N. Zs. = = Déli Hírlap. - 22. évf. 153. sz. (1990. júl. 4.), p 1
Német felnőttek gyógyulnak Jósvafőn: Külföldről is jöttek = = Észak-Magyarország. - 46. évf. 170. sz. (1990. júl. 21.), p 5

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

- Az a drága jó levegő: Barlangba menekülő gyerekek / Lévay Györgyi = = Észak-Magyarország. - 46. évf. 161. sz. (1990. júl. 11.), p 1-2
- Az a drága jó levegő: Barlangba menekülő gyerekek / Lévay Györgyi = = Déli Hírlap. - 22. évf. 159. sz. (1990. júl. 11.), p 1
- Német felnőttek gyógyulnak Jósvafőn: Külföldről is jöttek = = Észak-Magyarország. - 46. évf. 172. sz. (1990. júl. 23.), p 1
- Szegény gyermekek Jósvafőn: Újabb forintok a SZETA kasszájába / B. A. = = Déli Hírlap. - 22. évf. 184. sz. (1990. aug. 9.), p 1
- Német felnőttek gyógyulnak Jósvafőn: Külföldről is jöttek = = Déli Hírlap. - 22. évf. 226. sz. (1990. okt. 1.), p 1
- Megemlékezések október 23-a tiszteletére = = Észak-Magyarország. - 46. évf. 247. sz. (1990. okt. 28.), p 1-2
- A B.-A.-Z. megyei Tanács nyilvános ülést tart a kedvezőtlen adottságú téeszek támogatására: Napirenden Aggtelek, Jósvafő és Rakaca is = = Észak-Magyarország. - 46. évf. 284. sz. (1990. dec. 4.), p 8

1991

- Alapítvány Jósvafőért = = Észak-Magyarország. - 47. évf. 23. sz. (1991. jan. 28.), p 5
- Március idusán a megyében: Együtt ünnepeljünk! / Faragó Lajos = = Észak-Magyarország. - 47. évf. 62. sz. (1991. márc. 14.), p 1-2
- Március idusán a megyében: Együtt ünnepeljünk! / Faragó Lajos = = Észak-Magyarország. - 47. évf. 64. sz. (1991. márc. 18.), p 1-3
- A „rozsaövezet” árnyékában / Süli-Zakar István = = Élet és Tudomány. - 46. évf. 12. sz. (1991. márc. 22.), p 364
- Gyógykúrázók Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 47. évf. 111. sz. (1991. máj. 14.), p 1
- Gyógykúrázók Jósvafőn = = Déli Hírlap. - 23. évf. 120. sz. (1991. máj. 25.), p 1
- Gyógykúrázók Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 47. évf. 125. sz. (1991. máj. 30.), p 3
- A jósvafői református templom / Borzsák Sarolta = = Élet és Tudomány. - 46. évf. 25. sz. (1991. jún. 21.), p 784

1992

- Választási gyűlés Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 48. évf. 43. sz. (1992. febr. 20.), 2. p.
- Az idén is lesz gyógyüdülés Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 48. évf. 107. sz. (1992. máj. 7.), p 16
- Gyógyüdülők Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 48. évf. 149. sz. (1992. jún. 25.), p 8
- A föld alá mennek gyógyulni = = Észak-Magyarország. - 48. évf. 160. sz. (1992. júl. 8.), p 6
- A föld alá mennek gyógyulni = = Déli Hírlap. - 24. évf. 162. sz. (1992. júl. 11.), p 3
- Gyógyüdülés Jósvafőn = = Déli Hírlap. - 24. évf. 211. sz. (1992. szept. 10.), p 3
- Gyógyüdülés Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 48. évf. 218. sz. (1992. szept. 15.), p 3
- Kossuth-emléknapok Aggteleken = = Észak-Magyarország. - 48. évf. 222. sz. (1992. szept. 19.), p 1

1994

- Folytatódnak a barlangi túrák: Kétséges volt korábban a klímaterápia fenntartása Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 50. évf. 164. sz. (1994. júl. 14.), p 4
- Főpróba az EXPÓ-ra: Jósvafő bemutatkozik = = Déli Hírlap. - 26. évf. 166. sz. (1994. júl. 18.), p 2
- Falunapok Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 50. évf. 169. sz. (1994. júl. 20.), p 4
- Falunapok Jósvafőn = = Észak-Magyarország. - 50. évf. 176. sz. (1994. júl. 28.), p 4

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

Ma nyílik meg a jósvafői tájház = = Észak-Magyarország. - 50. évf. 177. sz. (1994. júl. 29.), p 1

A Jósvafői Baráti Kör szervezte... = = Észak-Magyarország. - 50. évf. 180. sz. (1994. aug. 2.), p 14

A fagerendás magángalériában = = Észak-Magyarország. - 50. évf. 184. sz. (1994. aug. 6.), p 6

Hírmondó = = Észak-Magyarország. - 50. évf. 184. sz. (1994. aug. 6.), p 6

Gyógyít a barlang levegője = = Itt-hon. Észak-Magyarország melléklete. - 2. évf. 35. sz. (1994. aug. 30.), p 2

A jósvafői gyógyító levegő = = Déli Hírlap. - 26. évf. 238. sz. (1994. okt. 11.), p 11

1995

A község önbizalmának visszanyeréséért = = Észak-Magyarország. - 51. évf. 174. sz. (1995. júl. 26.), p 4

Értékmentés, hagyományörzés = = Észak-Magyarország. - 51. évf. 178. sz. (1995. júl. 31.), p 3

Falunapok Jósvafőn / G. A. = = Déli Hírlap. - 27. évf. 178. sz. (1995. aug. 1.), p 5

Új kulcsosház = = Észak-Magyarország. - 51. évf. 187. sz. (1995. aug. 10.), p 10

Véget ért az idei gyógyüdülés: Gyerekek is gyógyultak a jósvafői barlangban = = Itt-hon. Észak-Magyarország melléklete. - 3. évf. 39. sz. (1995. szept. 26.), p 2

1996

Történet a túltisztított patakokról / Dobos Klára = = Észak-Magyarország. - 52. évf. 20. sz. (1996. jan. 24.), p 7

Gyógyüdülés Jósvafőn = = Új Észak. - 2. évf. 58. sz. (1996. márc. 8.), p 5

Egy svájci magyar Jósvafőn: Iskolát ment, öregeket ápol nyugdíjából = = Déli Hírlap. - 28. évf. 77. sz. (1996. ápr. 1.), p 4

Vándorlás Zakopánétól Jósvafőig = = Turista Magazin. - 107. évf. (1996. jún.), 26–28. p.

Jósvafői falunapok: Cseppkő a címerben = = Déli Hírlap. - 28. évf. 168. sz. (1996. júl. 19.), p 5

Műalkotások a föld alól: Jósvafői konferencia barlangok a művészetben címmel = = Észak-Magyarország. - 52. évf. 174. sz. (1996. júl. 26.), p 7

A barlangban szunyókáló király = = Észak-Magyarország. - 52. évf. 175. sz. (1996. júl. 27.), p 5

Zászlót, címert, kopjafát avattak: A múlt és a jövő ötvöződik Jósvafő újonnan alkotott jelképében = = Észak-Magyarország. - 52. évf. 176. sz. (1996. júl. 29.), p 3

„Húvös” hagyományok = = Észak-Magyarország. - 52. évf. 183. sz. (1996. aug. 6.), p 8

Gyakran ütköznek a térségi érdekek: A parlamenti környezetvédelmi bizottság megyénkben ülésezik = = Észak-Magyarország. - 52. évf. 254. sz. (1996. okt. 31.), p 1-3

1997

Kutatnak az eltűnt barlangász után: Halálos merülés Jósvafőn = = Déli Hírlap. - 29. évf. 160. sz. (1997. júl. 11.), p 1-3

A „Reménytelenbe” indult... / Nagy Dezső = = Észak-Magyarország. - 53. évf. 160. sz. (1997. júl. 11.), 3

Éjjel bontották a víz alatti sziklát: Ma kiemelik a halott barlangászt = = Déli Hírlap. - 29. évf. 161. sz. (1997. júl. 12.), p 3

Mentés: Már csak a holttestért: Jósvafői mentés: A tervezés stádiumában / Nagy Dezső = = Észak-Magyarország. - 53. évf. 161. sz. (1997. júl. 12.), p 1-3

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

- Küzdelem az elemekkel: Kiemelték a szerencsétlenül járt bűvár holttestét = = Déli Hírlap. - 29. évf. 162. sz. (1997. júl. 14.), p 2
- Föld alatti mesterség: Barlangi jogosítványok / szűcs = = Déli Hírlap. - 29. évf. 163. sz. (1997. júl. 15.), p 3
- Véget ért a jósvafői mentés = = Észak-Magyarország. - 53. évf. 162. sz. (1997. júl. 14.), p 3
- Jósvafői falunapok: Kiállítás, koncert, komédia = = Déli Hírlap. - 29. évf. 172. sz. (1997. júl. 25.), p 5
- Nemzetközi református ifjúsági tábor Jósvafőn – avagy hit határok nélkül = = Mezőtúr és Vidéke. - 69. évf. 34. sz. (1997. szept. 26.), p 6–7
- Faluról falura: Jósvafő: Fejlesztik a földprogramot = = Észak-Magyarország. - 53. évf. 269. sz. (1997. nov. 18.), p 4

1998

- Jósvafő ünnepe = = Déli Hírlap. - 30. évf. 172. sz. (1998. júl. 24.), p 5
- Jósvafői Napok = = Észak-Magyarország. - 54. évf. 175. sz. (1998. júl. 28.), p 3
- Jósvafő ünnepe = = Déli Hírlap. - 30. évf. 180. sz. (1998. aug. 3.), p 5
- A környezeti nevelésről Jósvafőn = = Déli Hírlap. - 30. évf. 207. sz. (1998. szept. 4.), p 4
- Szakmai Napok Jósvafőn: Fórum az idegenforgalomról = = Déli Hírlap. - 30. évf. 264. sz. (1998. nov. 11.), p 4
- A környezetvédelem és az idegenforgalom érdeke közös = = Észak-Magyarország. - 54. évf. 266. sz. (1998. nov. 13.), p 7

A fenti újságcikkek, híryanagok nagyban hozzájárulnak a település történetének megismeréséhez, ezért a bibliográfia összeállítását nagy jelentőségűnek tartjuk és örömmel tesszük közzé. Mivel – különösen az ötvenes években megjelent lapszámok - nehezen férhetők hozzá, ezért néhány fontosabb cikket folyamatosan közlünk.

A tavaszi munkák időbeni elvégzésével fog megerősödni a most alakult jósvafői termelőszövetkezeti csoport!
(Észak-Magyarország. - 7. évf. (1951. márc. 6.), p 5)

Az idő sürget. A tavaszi munkák küszöbén állunk. Egy nap késedelem is nagy károkkal járhat. Meg kell fogni a munka végét. Sok helyütt már szántanak, sőt vetnek is. Így helyes! Fel kell számolni azt a nézetet, hogy „még nincs itt az idő, jöhet fagy, nem lehet vetni”. Most alakult termelő csoportok se várjanak „felsőbb utasításra”. Nincs mit várni! Hogy több darabban van a föld? Úgy kell a vetéstervet összeállítani, hogy az egy tagban lévő területre (ha csak 2-5 hold is az) egyfajta növény kerüljön.

Kezdjük meg a munkát, ne várakozzunk!

Ne várakozzék a jósvafői csoport sem! Lásson munkához! Most alakult ez a csoport a harmadik típus szerint. Száz hold földje van. Kétségtelen vannak nehézségeik, hiszen nem tanulták eddig a nagyüzemi gazdálkodás módját. De nincsenek maguk.

Kérjenek segítséget az állami gazdaság, vagy a gépállomás mezőgazdászaitól.

Minden problémájukra megkapják a választ, a segítséget. És mindenekelőtt ott van a pártszervezet, amely minden kezdeti nehézségen átsegíti őket.

Itt van a szántás meg a vetés nagy munkája. A csoport megbízottai már voltak a szendrői gépállomáson, szerződést is kötöttek a föld megmunkálására. De bizony kétségek merültek fel. „Hegyes vidék, hogy bírja azt a traktor?”.

Nem bírja a traktor? Dehogynem! Bírja a sztalinyec! Kipróbált „jóság” az,
nem hagyja cserben a dolgozó parasztot.

El kell menni újra a gépállomásra, meg kell beszélni a dolgot s azon a negyven holdon, amit még fel kell szántani a tszcs-nek – kezdjék meg az ugar törését. Ha nincs a gépállomásnak sztalinyece, az sem olyan nagy baj....Van más gépállomásnak, például a sajószentpéterinek. A péteri határnak elég a traktor is, nem úgy, mint a jósvafőinek. A gépek helyes beosztásával meg lehet oldani, hogy a két gépállomás, a szendrői (ha nincs sztalinyece) és a péteri cserélnek. Az egyik ad traktort, a másik meg sztalinyecet. Így a „kecske is jóllakik, mag a káposzta is megmarad”!

A csoport vetésterve már kész

A tagság együttesen tárgyalta meg. Már csak a végrehajtás van hátra. A vetésterv öt hold tavaszbuza, öt hold árpa, nyolc hold zab, öt hold lencse, két hold borsó, burgonya, kukorica, napraforgó és más egyéb növény termesztését tar-

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

talmazza. Körülbelül negyven hold kaszálója is van a tszcs-nek. A vetőmag zöme is megvan. Ami még hiányzik (csekély mennyiség), azt mire kell, megkapják. Így hát

minden lehetőség, minden feltétel megvan ahhoz, hogy megkezdődjék a munka, a harc a jó, gazdag termésért.

Mert harc kérdése ez is. Attól, hogy a csoport Jósvafőn is jól dolgozik, nagyban függ az egész község munkája. Ha példát mutatnak, akkor bebizonyítják: közösen könnyebb a munka, nincs szükség várakozásra, erős elhatározással le lehet küzdeni az akadályt, ha a tszcs jól dolgozik, ha példát mutat, jól megy az egész község munkája s ezzel

akkorát ütnek az ellenségen, a kulákon, hogy arról koldulnak.

Mert ne higgyük, hogy Jósvafőn az a harminchárom kulák nyugton marad. De-hogy! Bak István, Bak József, Gara Istvánné a főkolomposok, a többivel együtt szabotálják a munkát, s állandóan rémhíreket terjesztenek. Ahogy a faluban beszélnek róluk, ők a „rémhírközpont”. Emiatt már büntetve is voltak.

A körmükre kell nézni most is: le kell leplezni őket.

Most tehát a legközvetlenebb feladat a tavaszi szántás-vetés. Ha ezt jól elvégzi a csoport, erősödésének alapjait rakja le. Hozzájárulnak ahhoz, hogy a mezőgazdaság több terméket adjon, mint eddig. Mindenki tudja Jósvafőn is azt, amit Rákosi elvtárs mondott, hogy „nemcsak város él jobban, a falu is.” Ez tehát azt jelenti, hogy többet is fogyaszt, tehát többre is van szükség. Falun is, meg a városban is.

Ez lebegjen a jósvafői és minden más csoport előtt, amikor neki fognak a tavaszi munkáknak. (tf)

Földműves szövetkezeti részjeggy (1951)

Kulák eldorádó Jósvafőn

/ Barcsa Sándor = = Észak-Magyarország. - 10. évf. . sz. (1954. máj. 7.), p 2 /

Még feketéllik ugyan a föld, de a barázdák mélyén már csírázik a krumpli, a napraforgó, duzzad az élet a kukoricaszemekben. Az Edelény környéki dolgozó parasztok becsülettel küzdenek a jó termésért.

Érdeemes is! Minden nappal szebbé formálódik a járás dolgozóinak élete. A dombok, hegyek között kanyargó országúton serény kezek illesztgetik egymás mellé a kőköcsöket. Eltűnik az országút örökös sara. Odább fűrotornyok magasodnak. Szén, értékes ásványok után kutatnak. A községekben új lakóházak, barátságos, meleg családi otthonok épülnek. S mindez a munka, a köteleességteljesítés gyümölcse. A termelőszövetkezetek, a dolgozó parasztok kenyeret, húst, zsírt adnak az államnak, az egész népnek, az állam meg új utakat, lakóházakat, ruhát, cipőt, munkagépet ad a termelőszövetkezeteknek, a dolgozó parasztoknak. Így van ez rendjén, így tartják ezt helyénvalónak a járás becsületes dolgozó parasztjai valamennyien, Edelénytől kezdve Szendrőládon, Szendrőn, Perkupán, Bódvaszilason, Színen át egészen Jósvafőig....

Ennél a községnél – Jósvafőnél azonban meg kell állni néhány percre. Nem csupán, mert a községen túl az országhatár húzódik, hanem azért, ami már szóbeszéd tárgya az egész járásban.

Jósvafő ugyanis nem teljesíti állam iránti kötelezettségét. Az Edelényiek, akik mindenben élen járnak, joggal kérdik a jósvafőitől: - Hol éltek ti, nem resteltek? Hova teszitek a tejet, tojást, baromfít, a szarvasmarhát, sertést?

Talán eladjátok a szabadpiacon, mi meg szégyenkezhetünk miattatok? – A jósvafői becsületes dolgozó parasztoknak joggal sérti, az ilyen szemrehányás az önérzetét s azt válaszolják: Ne minket okuljatok, hanem a nagygazdákat, a kulákokat. Azok a hátralékosok, nem mi.

Így terjedt el a hír az edelényi járásban, hogy Jósvafőn kulák „eldorádó” van, s azért maradnak le a beadásban, a kötelezettségteljesítésben...

Ki ne hallott volna már a mesebeli „Eldorádó”-ról, ahol méz és bor folyik a patakban, a sült galambba még a villa is bele van szúrva és senki nem háborgatja az embert a lakmározásban. Valahogy így képzelik el az edelényi járás becsületes dolgozó parasztjai a jósvafői 20 nagygazda életét, s bizony csaknem így fest a valóságban is – az egész járás szégyenére. Szégyene ez különösen akkor, ha tekintetbe vesszük, hogy – bár nem annyira kirívóan – de hasonló a helyzet a járás másik két községében, Szalonnán és Abodon is. Hasonló a helyzet hosszú hónapok óta – s mindezt jól tudja a községi és a járási tanács is, mégsem tett

úgyszólván egy szalmaszálat sem keresztbe, hogy véget vessen a nagygazdák „Eldorádó”-jának.

Idős Bak István 70 holdas nagygazda egy évtizeddel ezelőtt még azt tette Jósvafőn, ami neki tetszett. Csak az ő szava volt irányadó a községben, holdjai, legelői, erdőterületei ontották a pénzt. Olcsó munkaerő volt elég a gazdálkodáshoz. A jegyző, a csendőrök mind-mind az ő emberei voltak egy-egy hízott sertés, eszem-iszom, vagy néhány pengő árán. A többi nagygazda is ugyanezt tette, amit idős Bak, csak valamivel szerényebben, gazdaságához mérten, mert a Bak-féle „gazdálkodás” volt a legkifizetődőbb. Az ő módszereivel lehetett a leginkább mások bőrén növelni a pocakot. Idős Bak István szinte vezérnek érezte magát sok-sok „alantasa” között. Érthető, hogy annál fájdalmasabban érintette a nép évszázados vágyának teljeseése: a szabadság, a függetlenség, a felszabadulás napjának felvirradása. Nem mondott le örömmel 40 hold erdejéről a nép, az állam javára, nem mondott le örömmel a vezetésről 19 nagygazda társával egyetemben. Hát még a kötelezettség teljesítése, a kuláklista? Sanda tekintettel figyelte, hogyan vezet, hogyan irányít a nép, a tanács, a kommunista párt. S napról-napra össze-összesúgott 19 hasonszőrű cimborájával.

Tavaly egyszerre visszanyerte régi hangját. Nyíltan harsogta szerte a községben: ugye megmondtam?! Most már jöhet hozzám a tanács, nincs többé kulák, most majd megmutatjuk....Hogy mit mutat meg, nem mondta ki ugyan, de attól a naptól kezdve a 20 jósvafői kulák a kötelezettségét nem teljesítette. Reggelenként egész csoportosulást szervezett maga köré, ahol ki tudja hányféle képen forgatta ki Nagy Imre elvtárs beszédét.

Így kezdődött a jósvafői kulák „Eldorádó”, s a pártszervezet, a tanács úgyszólván szabad teret engedett a kulákpropagandának.

Ha a pártszervezet és a tanács népnevelői jól dolgoztak volna, a Jósvafőieknek azt kellett volna válaszolni az új szakasz politikájára: - Most még inkább kötelességünk a beadás, az adófizetés teljesítése, mint eddig. De mivel a népnevelők tétlenek voltak, Bakék szavai nyomán a község néhány dolgozó parasztja is azt gondolta: most már ráérünk a teljesítéssel. S a járás, a megye, az ország hiába várták Jósvafőről a zsírt, húst, tejet, tojást, baromfit, ott maradt az a nagygazdák kamrájában mind a mai napig...

Hiába teljesítette hát idős Deli József 13 holdas dolgozó paraszt háromnegyedévi baromfi, egész évi tojás és tejbeadását, hiába fizette becsületesen adótartozását. És hiába követték példáját Ifjú Berecz László, Dudás László, Palcsó Istváné és még sokan mások, a község a nagygazdák miatt mindig az utolsó helyen kullogott a járás községei között.

Igen tanulságos megtekinteni a jósvafői tanácsházán a nagygazdák beadási lapját. Idős Bak István 218 kilogramm vágómarhával, 119 kilogramm sertéssel, az egész évi tejjel, tojással, baromfival és 14060 forint adóval hátralékos az elmúlt évről. Idős Deli István 258 kilogramm vágómarhával, 26 kilogramm sertéssel, tejjel, tojással, baromfival és 9654 forint adóval tartozik az államnak. Bohus Lajos, Garan Károly, Mizser Károly és a többi nagygazda mind hasonló mértékben maradt el az előírás teljesítésével.

A jósvafői tanács titkára, Maksa József elvtárs, Deli Piroska begyűjtési nyilvántartó, Palcsó Istvánné, a begyűjtési állandó bizottság elnöke és néhány kommunista állandóan beszélgettek ugyan a beadásról a dolgozó paraszttal, a tanács és a pártszervezet azonban igen keveset tett, hogy véget vessen idős Bakék káros, hazug propagandájának.

Hogyan is segítette volna a pártszervezet a tanács e fontos munkáját – amely Jósvafőn már politikai kérdéssé vált – amikor a vezetőségválasztás óta még egyetlen taggyűlést, pártnapot sem tartottak. Bak József párttitkár elvtárs keveset törődik a pártszervezettel, amely nem, hogy erősödne, de gyengül. Ugyanígy gyengén működik a pártszervezet segítsége nélkül a DISZ szervezet és az MNDSZ is. Mindezek „jól jöttek” a nagygazdáknak.

A járási pártbizottság és a járási tanács is nagyon keveset segített. Igen ritkán látják Jósvafőn a járási tanács területfelelősét, a pártbizottság instruktorát. Ha megjelennek olykor, csak röviden időznek. Megkérdezik: mi újság, feljegyeznek egyet, mást és azután – Maksa elvtárs elbeszélése szerint – betérnek a „Tengerszem” szállóba. Közben idős Bak és nagygazda társai nap, mint nap keverik a mérget a faluban.

A községi tanács néhányszor behívatta ugyan a nagygazdákat, de mit sem használt a szép szó, nem teljesítettek semmit. Végére is – elég későn – a járási tanács kimondta: el kell számoltatni a kulákokat. Ki is tüzték erre a napot. Maksa elvtársék értesítették a nagygazdákat, de a bizottság nem érkezett meg. Másodszorra is bejelentették a bizottság érkezését, de megint ugyanaz történt. Bakék a markukba nevettek.

Néhány nappal ezelőtt végre megjelent a járási begyűjtési hivataltól két megbízott, Sipos és Lukács elvtársak, hogy elviszik a kulákok be nem adott vágómarháit. Igen ám, de nem azért fufangoskodott idős Bak évtizedeken keresztül, hogy most abbahagyja. Nála is, a többi nagygazdánál is csak vemhes teheneket és fiatal üszöket talált a bizottság. A rendelet szerint ilyeneket nem lehet levágni – a bizottság dolga végezetlenül távozott, noha a kulákok állatait ki lehetett volna cserélni a faluban selejt marhára.

10 éves a Jósua Kvintett

[Szablyár Péter]

„Lehet élni zene nélkül is.
A sivatagon át is vezet út.
De mi azt akarjuk,
hogy az ember ne úgy járja végig élete útját,
mintha sivatagon menne át, hanem virágos réteken.”
Kodály Zoltán (1882. december 16. — 1967. március 6.)

Mindig szerettem énekelni, általános iskolás koromban az Apáczai Csere János Gyakorló Általános iskola és Gimnázium énekkarában, technikumi nyári barlangász táborok tábortüzei körül, az egyetemi évek alatt a Selmeci hagyományokat ápoló szakestélyek sörbe fülő alkalmi kórusaiban. Örültem, hogy lányaim is megtalálták az éneklés örömet az iskolai kórusokban. Azután Jósvafő ismét felkeltette a vágyam az éneklés után. 3 évig Bözsi Néniéknél (Farkas Andrásné) lakva ismét tapasztalhattam a spontán éneklés szívderítő voltát.

A Jósvafői Népdalkör Edelényben 1982. május elsején

A Jósvafői Népdalkörrel a Kossuth Napokon ismerkedtem meg, azután ők énekeltek a tájház pinceházának, színpadának felavatásakor is, nagy sikerrel.

Jósvafői Helytörténeti Füzetek 34.

Az ezredfordulóra a Népdalkör a sok elhalálozás és szervezési-vezetési problémák miatt megszűnt, bár az egyik falunapi „Tájházi találka” alkalmával sikerült a színpadra csalni a még élő tagokat – megható volt!

2000-ben kezdtem gondolkodni valami éneklő „formáció”-n. Hamarosan meg is alakult a Jósva Kvintett. Tagjai: Berecz Béla, Kontra László, Szmorad Ferenc, Váczi Béla és jómagam voltunk. Nem a hajdani Népdalkör reinkarnációjának szántuk ezt, bár kezdetben népdalokat énekeltünk. Azóta rendszeresen fellépünk a Falunapokon, a Jósvafői Szüret, idősek estje rendezvényein. Lányokkal kiegészülve sikeresen szerepeltünk a falu díszvendégként Miskolcon, az Utazás Kiállításán, bekapcsolódtunk a karácsony esti kántálásokba, sőt, az elmúlt két évben a templomi éneklésbe is. Zenei patrónusunk Szajkó Zsuzsi lett, aki avatott módon és nagy türelemmel nyesegeti zenei vadhajtásainkat.

Remélem, hogy a falu felett tornyosuló felhők nem fognak csapást mérni erre a mi kis zenei kezdeményezésünkre, és tovább énekelhetünk együtt, kedvünkre, mindannyiunk örömére! Mert „Énekelni jó!” Ezt is Kodály Zoltán mondta. Így érezzük mi is!

A Kvintett „Fonója” 2006 Falunapján...és Kontra Pirivel kiegészülve 2008-ban

A Kvintett tagjai a 2008-as templomi gregorián est után csuhában
(Szablyár P., Szmorad F., Váczi B., Kontra L.; Adamkó Péter felvétele)

2011 júliusában

Fellépésünk a Martonyi templomban 2009. 08. 01-jén...és feszültségoldás a tájház kertjében

A kezdetek:

Levél: 2001. 04.09.

Szmorad Ferenc úr
részére

Kedves FeFe!

Úgy érzem, elérkezett a történelmi pillanat, a jósvafői férfi kamarakórus megalapítására. Eddig Váczy Bélával dédelgettük a gondolatot. Mellékelten küldök néhány kottát, ami az indító repertoárt képezné. Ha otthon lesztek a hét végén, valamelyik este (pl. szombat) az alakuló ülést is megtarthatnánk. Gondolkodjál, hogy kit lehetne még negyediknek bevonni, valahol négy lenne a minimális létszám!

A hétvégi személyes találkozásig, üdv az egész családnak!

Szablyár Péter

A kórusalapítást tekintsük titkosnak az első fellépésig!

2001. 04. 09.

Levél: 2001. 08. 09.

*A Jósva-kvintett
tagjainak*

Kedves Fiúk!

Az együttes falunapi bemutatkozásának osztatlan sikere arra kell, hogy ösztönözzön bennünket, hogy folytatni kell, amit elkezdtünk. Remélem, hogy nem fog nehezünkre esni!

Azt javasolom, hogy a szüreti multság keretében lépünk ismét a „rivalda fénybe” egy szüreti nótacsokorral:

A javasolt nóták kottáit mellékelten megküldöm, ismerkedjeteK vele. Az első próbát augusztus 15-20-között javasolom, mondjuk 16-án este.

Addig is üdv mindenkinek!

Szablyár Péter

Önmeghatározásunk a Miskolci EST-ben 2005-ben:

Jósva Kvintett

Énekelni jó! Együtt énekelni még jobb! Ezt vallják a Jósva Kvintett tagjai, akik néhány éve közös énekléssel, és az ezt kísérő beszélgetésekkel töltenek hetente 1-2 estét. Létezésükkel a közös éneklésnek azt a szeretetét akarták megőrizni, amit a hajdani legendás Jósvafői Népdalkör testesített meg korábban. Mindezt úgy, hogy repertoárjuk stíluskeverékében a népdaltól a goszpelig, a diáknótáktól a csujogatókig minden beleférjen. A hamisítatlan amatőrségüket az is biztosítja, hogy soraikban erdészekről a vendéglősön át kohómérnökig sokféle szakma képviselteti magát.

JÓSVÁ KVINTETT ARCKÉPCSARNOK

Berecz B.

Kontra L.

Szmorad F.

Váczai B.

Szablyár P.

A Kvintett

A tájház vendégeknyvéből

„A szakszerű, szeretetteljes vezetés felkeltette az érdeklődést! Nyáron mindenképp visszajövünk! Ezt újból látni kell! Soha nem lehet elég belőle! Fontos tudni, honnan jövünk! Szeretettel: Rátfai Emese Judit Szegedről”

2011. február 13.

„Arlóból jöttünk és ez csodaszép. Különleges dolgokkal ismerkedtünk meg és a múlt szépségével.” Váradi Evelin és Berni”

2011. március 5.

„Gratulálok a tájház gyűjteményéhez, és az időszaki kiállításhoz! Sok sikert a folytatáshoz!

2011. március idusán Bereczki Ibolya”

„Immár sokadszor csodáljuk meg ezt a gyűjteményt. Köszönet érte a falunak és a gyűjtőnek, kedves kollégáknak, barátunknak, Szablyár Péternek. Adjon az isten még sok erőt folytatni és élvezni ezt a szép helyet! Lengyel Károly és Kati”

2011. március 15.

„Gratulálunk a tájház gyűjteményéhez. További munkájukhoz sok sikert kívánunk! Kostyánszky István és neje Királyhelmechről (Szlovákia)”

2011. március 16.

„Ez a falu és a tájház nagyon szép és régimódi. De nem laknék itt! Lázár Beatrix”

2011. április 2.

„Kedves Mindenki! Köszönjük szépen a vendéglátást, nagyon tetszett, örülünk, hogy láthattuk, hogyan éltek nagyapáink, nagyanyáink! Kellemes húsvéti ünnepeket! Szép napot! Maczó Henrik és családja”

2011. április 24.

„Régmúlt gyermekkori emlékeket idéznek a helységek, nagyanyáinknak igen jól éreztük magunkat nyaranta!!! Köszönjük! Kacsinecz család Érsekújvárról”

2011. április 24.

„Megérte ennyit utazni ezekért a szépségekért! Köszönjük Jósvafő, igazán érdekes (főleg a karsztformák). Tuza család Eger”

2011. április 25.

„Farkas Bözsi Néni családjának vendégeként láthattuk, hogy milyen élet volt a faluban. Tisztelet és megbecsülés azoknak, akik létrehozták és azoknak is, akik a mai napig gondozzák ezt a gyűjteményt. Sok embernek, kicsinek és nagyoknak kell mindezt látnia. Eleink életét, szerszámaikat, napi használati tárgyait!”

Köszönjük! Salamon család, 2011. április 25. Húsvét

„Fájó szívvel veszünk tudomást arról, hogy sajnos a végeken is fogy a magyarság. Más gondolkodás és jövőbe vetett hit szükséges! Isten áld meg a magyart! Dezső Vencel Kézdivásárhelyről (Erdély – Háromszék)”

2011. április 25.

„A kiállításban a kövek tetszettek a legjobban! Éljen Jósvafő!!!! Kubik Emese”

2011. május 5.

„Nagyszerű dolog, hogy van a falunak lelke, mely évszázadok örökségét megőrzi az utódoknak, köszönjük! Mészáros Károly”

2011. május 13.

„Megható és felemelő érzés régi idők emlékei között járni. Csodálatra méltó az igyekezet, mellyel a falu megőrzi a hagyományait, emlékeit, isten áldása kísérelje további munkájukat! A Polgári Református Missió Gyülekezet tagjai”

2011. május 28.

„A mai napon kirándulásunk egyik nagyon érdekes állomásához érkeztünk. 27 fős, javarészt nyugdíjas korú társunkkal főként Budapestről, de ketten Izraelből jöttek velünk erre a szép túrára! Tegnap Szilvásvárad természeti és építészeti csodáit jártuk be, ma elsőként az Aggteleki Cseppkőbarlangot és végre ide értünk a „gyökerekhez”! Jósvafő és a háború előtti zsidóság emlékei köszönnek vissza a tájház, és a zsidó temető múltidéző hangulatában! Jó látni, hogy van olyan kis közösség, akiknek fontos a hagyományok ápolása, megőrzése. Köszönet érte Szablyár Péternek és a tájékoztatásért Berecz Bélának. Kívánunk további jó egészséget és sok támogatót, hogy folytathassák a tevékenységüket! Salom Klub – Bálint Ház – Budapest; Repper Rita koordinátor és a csoport”

2011. május 29.

„A tiszta patakot határ nélkül” Kecő – Jósvafő – csoport nevében örülünk, hogy megtekinthettük e gyönyörű gyűjteményt. Nagyon tetszett minden. Gratulálunk! A volt határ túloldaláról...

2011. június 10.

„Első úrvacsorám történt a mai napon. Nagyon boldog vagyok, hogy itthon lehetünk. gyönyörű a gyűjtemény. Gratulálunk”

Magyar Nóra, 2011. június (Pünkösd)

„Kedves barátom Maucha László emléktáblájának avatásán jártam Jósvafőn, ahol először boldog ifjúságom hajnalán, 1958 májusában voltam. Meglátogattam a „Tájházat”, Szablyár Péter remekművét. Nagy örömet szerzett volt öreg Aluterves kollégájának.”

Komlóssy György; 2011. június 26.

T a r t a l o m

**Dr. Ravasz István alezredes
(Hadtörténeti Intézet és Múzeum)
avató beszéde**

Mozaikok az emlékmű avatásáról

„ Aggteleki expedíció”

**Március 15-i ünnepség és kiállítás megnyitó a Tájházban
Garan Béla polgármester ünnepi beszéde**

**Maucha László emléktáblájának avatása
a Vass Imre-barlang bejáratánál 2011. június 26-án**

Tengerszem Szalon Jósvafőn

JÓSVAFŐ SAJTÓ-BIBLIOGRÁFIÁJA 1951-1998

A tavaszi munkák időbeni elvégzésével fog megerősödni a most alakult jósvafői termelészövetkezeti csoport!

Kulák eldorádó Jósvafőn

10 éves a Jósva Kvintett

A tájház vendégkönyvéből

